

MOSTAROM

Glasilo Občine Kanal ob Soči

Letnik XIV - številka 48 - junij 2016

Iz vsebine:

<u>Ministrica za okolje in prostor na obisku</u>	3	Kambrško
<u>Rastlinska čistilna narava Čolnica</u>	6	Ročinj-Doblar
<u>V Anhovem je vedno pestro</u>	10	
<u>Pohod po stopinjah Valentina Staniča</u>	16	Arče
<u>Adele - Adela, Zame je glasba</u>	26	Lig bog
<u>Domovino smo počastili zelo inovativno</u>	30	Kanal
<u>Soča 2025 - reka, kakršno si želim</u>	33	Levpa
<u>Občinski nagrajenci</u>	35	Kal nad Kanalom
		Anhovo-Deskle

OBČINA
KANAL OB SOČI

Možnost oglaševanja v glasilu MOST

V vsaki tiskani številki občinskega glasila Most lahko oglašujete in se na takšen način predstavite občankam in občanom Kanala ob Soči.

Oblikovana oglasna sporočila naj bodo v formatu JPEG ali PDF in ustrezne velikosti.

Priporočene velikosti so:

cela stran (190 x 270 mm)
1/2 strani (190 x 135 mm)
1/4 strani (95 x 135 mm)
1/8 strani (95 x 70 mm)

Oglasna sporočila pošljite na naslov matejka.maver@obcina-kanal.si s pripisom "oglaševanje v Mostu". Vse dodatne informacije v zvezi z oglaševanjem dobite po telefonu (05) 398 1225.

MOST

Glasilo občine Kanal ob Soči

<http://www.obcina-kanal.si/most>

Izdajatelj: Občina Kanal ob Soči,
zanj župan **Andrej Maffi**

Odgovorna urednica: **Maja Gerbec**

Člani uredniškega odbora: **Irena Hočevar Križnič, Petra Paravan, Anica Valentinčič, Mojca Perkon Kofol**

Lektoriranje:
Mojca Pipan

Oblikovanje in grafični prelom:
Erik Pregelj

Fotografija na naslovnici:
Damijan Simčič (ZOSO photography)

Naslov uredništva: Glasilo Most,
Trg svobode 23, 5213 Kanal
e-pošta: mostkanal@gmail.com

Tisk: Grafika Soča
Naklada: 2500 izvodov

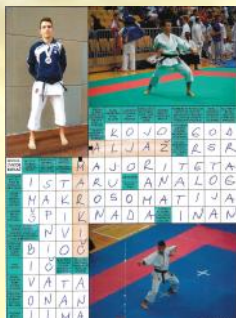
Glasilo brezplačno prejme vsako gospodinjstvo v občini Kanal ob Soči.

Uredništvo si pridržuje pravico do presoje o primernosti člankov glede na novinarski kodeks in po dogovoru z avtorjem članka.

Maja Gerbec

Po dolgih deževnih dneh vsi že z ne-
strpnostjo in veseljem pričakujemo začetek
poletja.
Pred nami je najbolj brezskrben čas v letu.
Pogovori, misli, želje, načrti se odvijajo
okrog dopusta in preživljanja le-tega. Eni ga bodo preživeli na morju,
spet drugi v hribih ali doma, kjer se bodo hladili v čudoviti reki Soči.
To je čas, ko je prav, da postavimo vse skrbi na stranski tir. Je čas, ko
dovolimo otroku v sebi, da pokuka na plan. Čas morskih norčij, prele-
pih gorskih razgledov ... čas za nas.
Preživite ga kar se da lepo, v krogu tistih ljudi, ki vedno znova in pov-
sod zvabijo nasmeh na vaš obraz.
Naj bo letošnje poletje nepozabno lepo.

NAGRADNA KRIŽANKA

Izmed pravilno rešenih križank iz prejšnje številke MOST-a, ki so prispele na naš naslov, smo izžrebali tri:

Ana Vidič, Morsko,
Leon Markočič, Nova Gorica
Zorislava Razboršek, Deskle

Nagrajenci prejmejo praktične nagrade po pošti.
Čestitamo!

Navodila za pošiljanje prispevkov, fotografij in nagradne križanke

Prispevke za glasilo Most oddajte na spletnem portalu mojaobcina.si, Občina Kanal ob Soči (<http://www.mojaobcina.si/kanal-ob-soci>). V primeru težav pri registraciji na portal se obrnite na gospo Matejko Maver Pregelj preko elektronske pošte na naslov matejka.maver@obcina-kanal.si.

Zaželeno je, da teksti niso daljši od 2000 znakov oziroma 1/2 strani A4 formata. V primeru, da so članki občutno daljši, si uredniški odbor pridržuje pravico do krajšanja le-teh. Članki in fotografije morajo biti opremljeni z imenom avtorja. Fotografije naj bodo v formatu JPEG, primerne resolucije (min. 300 dpi) in brez vodnega žiga, sicer niso ustrezne za tisk.

Uredniški odbor glasila Most si pridržuje pravico odločanja, kateri prispevki bodo objavljeni v tiskani verziji in kateri ne. Vsi poslani prispevki pa bodo objavljeni na spletnem portalu <http://www.mojaobcina.si/kanal-ob-soci>.

Rešeno nagradno križanko pošljite na naslov **Občina Kanal, Trg svobode 23, 5213 Kanal** ali po e-pošti na naslov mostkanal@gmail.com s pripisom "nagradna križanka", napišite tudi svoje ime, priimek in naslov.

Imena nagrajencev bodo objavljena na spletnem portalu www.mojaobcina.si/kanal-ob-soci in v naslednji številki glasila Most.

Uredništvo

Delovno srečanje z ministrico za okolje in prostor Ireno Majcen

V ponedeljek, 25. aprila, je bilo na sedežu občine Kanal ob Soči delovno srečanje z ministrico za okolje in prostor **Ireno Majcen**, njenimi sodelavci iz Agencije RS za okolje (ARSO) in Inšpektorata RS za okolje (IRSOP), s predstavniki podjetja Salonit Anhovo, d. d., predstavniki Društva EKO Anhovo in dolina Soče ter predstavniki Občine Kanal ob Soči. Tema pogovora je bila stanje okolja v občini Kanal ob Soči.

Župan **Andrej Maffi** je poudaril zelo velik pomen skupnega srečanja, saj je to priložnost, da vsak pove svoje mnenje. Predstavniki Društva EKO Anhovo in dolina Soče so poudarili, da si želijo odprtega in transparentnega sodelovanja. Ministrica **Irena Majcen** je skupaj s sodelavci iz Agencije RS za okolje in Inšpektorata RS za okolje (ARSO) povedala, da podjetje opravlja svojo dejavnost z vsemi potrebnimi dovoljenji. Država opravlja redne in izredne monitoringe ter inšpekcijski nad-

zor. Za vsa dodatna pojasnila se predstavniki društva lahko obrnejo na ARSO. Predsednik uprave Salonit Anhovo **Julijan Fortunat** je povedal, da so v preteklih letih veliko sredstev vložili v okoljski in kadrovske vidike delovanja.

Srečanje so označili kot pomemben korak k še boljšemu sodelovanju.

Besedilo in fotografije:
Matejka Maver Pregelj

Spoštovane občanke in občani!

Pred petindvajsetimi leti smo si želeli imeti svojo domovino. In dobili smo jo. Našo Slovenijo.

Domovina je tam, kjer je naš dom. To ni le del zemeljske oble, obdan z mejo, ampak prostor, kjer si obdan z ljudmi, ki jih imaš rad, tudi urejeno okolje, urejena soseska, urejeni odnosi, urejena občina in urejena država. Država postane za nekoga domovina, ko se v njej dobro počuti.

Da je domovina lepa in prijetna, se moramo truditi vsi, vsak po svojih močeh in sposobnostih. Naši športniki, kulturniki, prostovoljci, ljubitelji narave pa tudi gospodarstveniki ter delodajalci, ki skrbijo za podjetja, da lahko delavci za pošteno delo prejmejo zaslužno plačilo.

Slovenci po svetu hrepenijo po domovini in gledajo nanjo čisto drugače kot mi, ki jo uživamo vsak dan. Naučimo svoje otroke domoljubja, to je naloga nas staršev, družine in ne nazadnje tudi šole.

Petindvajset let je za zgodovino malo, zato moramo še bolj skrbeti, da bodo temelji mlade domovine čvrsti in zdravi ter da bodo pravice in zakoni za vse enaki.

Srečno, Slovenija!

Andrej Maffi, župan

Priprava pitne vode Plave

Pitna voda je voda v prvotnem stanju ali po pripravi namenjena pitju, kuhanju, pripravi hrane ali za druge gospodinske namene, ne glede na njeno poreklo in ne glede na to, ali se dobavlja iz vodovodnega omrežja sistema za oskrbo s pitno vodo, cistern ali kot predpakirana voda. Zdravstveno ustrezna je, kadar ne vsebuje mikroorganizmov, zajedavcev in njihovih razvojnih oblik v številu, ki lahko predstavlja nevarnost za zdravje ljudi, in ne vsebuje snovi v koncentracijah, ki same ali skupaj z drugimi snovmi lahko predstavljajo nevarnost za zdravje ljudi.

Značilnost surove vode, ki se zajema iz zajetij na območju občine Kanal ob Soči, je mikrobiološka neustreznost, saj vsebuje predvsem bakterije fekalnega izvora (*E.coli*), enterokoke, koliformne bakterije, parazite in njihove razvojne oblike. Koncentracije teh mikroorganizmov večinoma presegajo mejne vrednosti, mejne vrednosti pa so tiste, ki ne ogrožajo zdravja ljudi.

Značilnost površinskih kraških vodnih zajetij je tudi, da se ob močnejših padavinah njihova izdatnost močno poveča, s tem pa se poveča izpiranje zemljine, kar se na zunaj kaže kot povečana motnost. V času povečane motnosti pa se še dodatno poveča koncentracija škodljivih živih organizmov.

Priprava pitne vode mora biti prilagojena lastnostim surove vode. Le tako je voda po pripravi zdravstveno ustrezna. Priprava pitne vode praviloma poteka v treh fazah:

- mehansko čiščenje surove vode iz zajetja, s katerim odstranimo vse mehanske neči-

stoče, kot so pesek, mulj, organski delci in podobno;

- dezinfekcija prečiščene vode z dezinfekcijskim sredstvom, ki odstrani vse mikroorganizme, ki predstavljajo potencialno nevarnost za uporabnike pitne vode;
- dodatno kloriranje že dezinficirane vode zaradi zagotavljanja varnosti v omrežju pred naknadnim onesnaženjem.

Vodovodni sistem Plave se napaja iz izvirov v dolini potoka Sopot, v neposredni bližini sta tudi manjši usedalniki in vodohran. V preteklosti se je na vodovodu Plave izvajala le dezinfekcija s klorovim preparatom. Ta vrsta dezinfekcije je zagotavljala zdravstveno ustrezno pitno vodo le v času brez močnejših padavin. Dezinfekcija s klorovim preparatom pa tudi ni uspešna v primeru pojava zajedavcev v pitni vodi.

Zdravstvena inšpekcija, ki nadzira vodovodne sisteme v občini Kanal ob Soči, je zaradi neustrezne priprave pitne vode in posledično pogoste neskladnosti s Pravilnikom o pitni vodi izdala ureditveno odločbo, s katero je občini naložila ureditev ustrezne priprave pitne vode.

Občina Kanal ob Soči je naročila ustrezno dokumentacijo, pridobila potrebna soglasja in v oktobru lanskega leta je izbrani izvajalec začel gradnjo potrebnega objekta. Projekt je obsegal izgradnjo objekta za vgradnjo potrebne opreme, izvedbo priključka na električno omrežje in zamenjavo dotrajanih vodovodnih cevi od novega objekta do obstoječega vodovodnega omrežja naselja Plave. Gradnja je bila zaključena februarja letos, s tem se je bistveno povečala kakovost pitne vode, ki jo uporablja 144 prebivalcev naselja Plave.

V novozgrajenem objektu so vgrajeni trije dvoplastni peščeni filtri s samodejnim izpiranjem. Tu se iz surove vode odstranijo vsi trdni delci. Prečiščena voda teče skozi napravo za dezinfekcijo z ultravijolično svetlobo, ki uniči vse prisotne mikroorganizme. Na koncu se izvaja še dodajanje klorovega preparata, ki zagotavlja varnost pred morebitnim naknadnim onesnaženjem v omrežju. Podatki, ki so važni za nadzor delovanja priprave pitne vode, se preko GSM-signala prenašajo v nadzorni računalnik na občini Kanal. Končna vrednost vseh izvedenih del po zaključku gradnje znaša 75.062 EUR, brez DDV-ja.

Vinko Medvešek

Obisk predstavnikov Veleposlaništva Ruske federacije v Kanalu

Diplomati Veleposlaništva Ruske federacije iz Ljubljane se vsako leto pred 9. majem po celotni Sloveniji poklonijo padlim ruskim vojakom med 2. sv. vojno.

14. aprila 2016 so jih na Občini Kanal ob Soči sprejeli župan **Andrej Maffi**, člani Območne zveze veteranov vojne za Slovenijo (**Vili Jug**, **Jože Velušček** in **Marijan Nanut**) ter člani Krajevne organizacije ZVB NOB Kanal (**Franco Pavlin** in **Bruno Pavšič**). Namen obiska je bil poklon ruskim vojakom, ki so izgubili svoje življenje na ozemlju občine Kanal ob Soči v času 2. sv. vojne. Po sprejemu smo se odpravili h kostnici, kjer so predstavniki ruskega veleposlaništva položili venec v spomin na padle ruske vojake, ki so pokopani na tem mestu. Po dogodku so se sproščeno pogovorili o nadaljnjih srečanjih oz. sodelovanju.

Besedilo in fotografije: Nika Testen, TIC Kanal

Betonski zidaki

~~0,84 €/kos~~

0,63 €/kos

cena je z DDV

Akcija traja do 30. 6. 2016

AKCIJA!

BETONSKI ZIDAK
19x19x39 cm

Betonski zidaki so izdelani iz materiala, ki zagotavlja veliko tlačno trdnost.

Primerni so za zidanje konstrukcijskih in predelnih zidov.

Na razpolago so tudi zidaki ostalih dimenzij (10, 15, 25, 30 cm) ter vogalniki dimenzij 20 oz. 30 cm.

INDE
Salonit Anhovo d.o.o.

Član skupine Salonit

Uredimo in polepšajmo svoje okolje!

**ZA NAROČILO IN
OGLED POKLIČITE**

T: 05/ 39 21 550

Rastlinska čistilna naprava Čolnica

Rastlinsko čistilno napravo (RČN) sestavljajo primarni usedalnik ter bazena, kjer se izvaja končno čiščenje fekalne vode. Princip delovanja je v bistvu enak kot pri mehanski čistilni napravi, le da se proces čiščenja odvija počasneje, zato so potrebne večje površine. Bazena sta pravzaprav vkopana v teren in sta med seboj povezana, namenska ločilna folija pa preprečuje pronicanje fekalij v zemljo (vodotesna izvedba). Filter čistilne naprave predstavljajo nasutje materialov različ-

nih granulacij in zasajene rastline. RČN je na površju videti kot nasutje peska in lubja, iz katerega rastejo rastline. Je popolnoma pohodna in ni nobene nevarnosti, da bi kdo "padel v vodo".

Prva faza čiščenja se izvede na primarnem usedalniku, ki ima tudi funkcijo maščobolovilca. Tako prečiščena mineralizirana voda brez prisotnosti maščob in trdnih delcev vstopi v bazen, se porazdeli po notranjosti bazena in pronica skozi plasti nasutih materialov. Rastlinski del v procesu čiščenja poskrbi za dovod kisika ter odvzem hranilnih snovi, dušika in fosforja. Tako prečiščeno vodo lahko po-

novno uporabimo za zalivanje ali pa jo spustimo v okolico ali vodotok. Zaradi velike površine naprava uspešno čisti vse vrste odpadkov, ki v kanalizacijo sodijo, tako da krajanom Čolnice ne bo treba posebej spreminjati navad. Ostanki hrane, razne tkanine, robčki, večje količine nerazredčenih čistil, škropiv ipd. v kanalizacijski sistem ne sodijo.

Projektno dokumentacijo za izgradnjo RČN je pripravilo podjetje Klima 2000 iz Nove Gorice in je predvidena za 35 PE (populacijskih enot). Takšna naprava je še posebej zanimiva, ker za delovanje ne potrebuje nobene energije.

Vrednost izgradnje čistilne naprave je znašala približno 18.400 EUR in jo je v celoti financirala Občina Kanal ob Soči.

Jurij Murovec

V mesecu juliju 2016 bo Občina Kanal ob Soči (TIC Kanal) v sodelovanju z *Ustanovo Fundacija Poti miru v Posočju* odprla razstavo **Ob Soči 1915-1917, območje občine Kanal ob Soči v času soške fronte.**

Razstava bo na ogled v informacijski točki na železniški postaji v Kanalu.

Vabljeni!

OB SOČI
1915-1917

OBMOČJE OBČINE KANAL OB SOČI
V ČASU SOŠKE FRONTE

ALONG THE RIVER SOČA 1915-1917 / THE AREA OF THE KANAL
OB SOČI MUNICIPALITY AT THE TIME OF THE ISONZO FRONT
LUNGO L'ISONZO 1915-1917 / IL TERRITORIO DEL COMUNE DI
KANAL OB SOČI NEL PERIODO DEL FRONTE ISONTINO

Javni razpis za sofinanciranje razvoja novih in inovativnih produktov ter storitev turističnega gospodarstva (2016–2018)

10. junija 2016 je bil objavljen javni razpis za sofinanciranje razvoja novih in inovativnih produktov ter storitev turističnega gospodarstva (2016–2018).

Predmet razpisa je sofinanciranje izvedbe dejavnosti za razvoj in promocijo novih in inovativnih turističnih proizvodov turističnega gospodarstva, ki temeljijo na principih trajnostnega razvoja, ter s tem okrepiti konkurenčnost in kakovost na vseh področjih in na vseh ravneh slovenskega turizma. Pri dejavnostih, vezanih na umestitev turističnega proizvoda na trg, je podatek na digitalnih vsebinah.

Upravičenci do sredstev po tem razpisu so gospodarske družbe, samostojni podjetniki posamezniki in zadruga s področja turizma (v nadaljevanju: MSP).

Višina nepovratnih sredstev znaša 4.199.142,18 EUR. Sredstva bodo zagotovljena iz proračuna RS za leta 2016, 2017 in 2018 v skladu s proračunskimi možnostmi.

Delež namenskih sredstev EU znaša v upravičenih izdatkih v vzhodni kohezijski regiji do 75 % in v zahodni kohezijski regiji do 70 %.

Rok za prejem ponudb je **10. avgust 2016**.

Več o razpisu si lahko preberete na spletni strani Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo:

(www.mgrrt.gov.si/si/kako_do_sredstev/objavljeni_razpisi).

OBČINA
KANAL OB SOČI

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SKLAD ZA
REGIONALNI RAZVOJ
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSKI
RAZVOJ IN TEHNOLOGIJO

»Urejeno gospa,
na pregled
k specialistu
ste naročeni
že naslednjo
sredo.«

Olajšamo in skrajšamo
pot do ustreznega
zdravnika, diagnoze
in okrevanja.

Goran Knežević

Center Zdravje

www.as.si

080 81 10

SIMPLY CLEVER

ŠKODA

HUDOBRA CENA
RAPID 9.999€
SPACEBACK
EASY + ŠKODA BON

Pogoj za dodatni popust s Škoda bonom v višini 1.000 EUR je sklenjena pogodba o financiranju in zavarovanju pri Porsche Versicherungs AG, podružnica v Sloveniji. Minimalna doba financiranja je 36 mesecev, maksimalni polog pa 50% maloprodajne cene vozila.

HUDOBRO.SI

avto**center**
stavanja

Industrijska 4D, Nova Gorica, tel.: 05 338 45 90

Kombinirana poraba goriva in izpusti CO₂: 4,9 l/100 km in 110 g/km, emisijska stopnja: EURO 6
specifična emisija dušikovih oksidov (NOx): 0,0271 g/km, trdi delci: 0,00019 g/km, število delcev:
7,43. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje.
Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti
zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona,
delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

Slika je simbolična.

Za razvoj podjetništva v regiji potrebujemo spodbudno okolje

Outfit7, Zemanta, Uber, AirBnb ... Utrip zagonskega (startup) sveta je v zadnjih letih še kako privlačen, vendar se je treba zavedati, da na začetku ni vse rožnato.

Svetovne statistike kažejo, da kar 9 od 10 zagonskih podjetij propade. Podjetniki so zaznamovani z velikimi tveganji, dolgi urniki in negotovo prihodnostjo. Za uspešen zagon podjetniške ideje potrebujejo ekipe poleg ideje in stoodstotne predanosti tudi finančne mehanizme (naložbe) ter dobro vzpostavljeno podjetniško okolje.

Na Goriškem je **Primorski tehnološki park** središče za podjetja z globalnim potencialom, ki razvijajo nove inovativne izdelke in storitve ter želijo poslovati v

stimulativnem podjetniškem okolju.

Podjetniško skupnost gradimo z dobro obiskanimi dogodki in s številnimi programi za podjetnike, kot so:

- dejavnosti za podjetja, vključena v inkubator Primorskega tehnološkega parka, na primer mentorstvo, (Po)svetovalni dnevi z izkušenimi podjetniki, delavnice podjetniških znanj;
- subvencionirana cena najema pisarn in prostora za sodelo (coworking) Bridge85 za mlada podjetja;
- vključevanje v narodne in mednarodne programe (možnost pridobitve 50.000 € nepovratnih sredstev oziroma 75.000–200.000 € semenskega kapitala);

- mesečna večerna srečanja s podjetniškimi gosti, poimenovana Business Meetups Nova Gorica;
- dejavnosti v sklopu prostora za sodelo Bridge85;
- delavnice LevelUP, ki ponujajo specifična znanja;
- aktivacija mladih talentov s tekmovanjem POPRI, interesnimi delavnicami za osnovnošolce Podjetniški eksperiment ter zagonskimi konci tednov (startup vikendi) za dijake in študente.

Tudi čez poletje se nam lahko pridružite na dogodkih ali obiščete prostor za sodelo Bridge85!

Spremljajte dogajanje preko Facebook strani **@PrimorskiTehnoloskiPark** ali spletne strani www.primorski-tp.si.

Sanja Gorjan

Ekipa Izirajd iz Deskel, finalisti tekmovanja POPRI 2015/2016, foto: Primorski TP

Prostor za sodelo Bridge85, foto: Primorski TP

30. maja je bil na portalu

MojaObčinas | Kanal ob Soči

pod rubriko **Novice — Gospodarstvo** objavljen prispevek (vprašalnik) o potrebah končnih uporabnikov po širokopasovnih storitvah v občini Kanal ob Soči.

Ponedeljek, 30. maj 2016

Vprašalnik o potrebah končnih uporabnikov po širokopasovnih storitvah naslednje generacije v občini Kanal ob Soči

Za namene priprave Načrta razvoja širokopasovnega omrežja naslednje generacije v Občini Kanal ob Soči (v nadaljevanju Načrt razvoja) potrebujemo ...

Vabimo vas k izpolnitvi vprašalnika na: www.surveymonkey.com/r/8MXLR9B

4 1 P = 5

obvešča

Pomembnejši podatki in kazalniki o poslovanju gospodarskih družb in samostojnih podjetnikov v letu 2015 v občini Kanal ob Soči

Postavke poslovnega izida (zneski v tisoč EUR) za občino KANAL OB SOČI	Gospodarske družbe		Samostojni podjetniki	
	2015	Indeks* 2015/2014	2015	Indeks* 2015/2014
Število subjektov	53	104	151	94
Število zaposlenih (na podlagi delovnih ur)	615	99	55	115
Prihodki	87.259	102	6.962	108
Prihodki na tujem trgu	30.487	97		
Odhodki	82.558	97	6.235	108
Neto dodana vrednost	32.981	101	1.978	117
Neto dodana vrednost na zaposlenega, v EUR**	53.628	102	9.602	118
Neto čisti dobiček oz. neto podjetnikov dohodek	4.433	228	728	106

* Podatki za leto 2014 iz letnih poročil, predloženih za leto 2014.

** Za samostojne podjetnike je podatek izračunan na nosilca dejavnosti (samostojnega podjetnika) in njegove zaposlene.

Pomladno dogajanje v Kalu nad Kanalom

Čistilna akcija

Kljub vse večji ozaveščenosti o ekologiji, ravnanju z odpadki in drugih z varovanjem narave povezanimi temami se je tudi letošnja čistilna akcija v Kalu nad Kanalom, ki je bila zaradi slabega vremena izvedena v torek, 12. aprila, namesto v soboto, 9. aprila, izkazala za nujno. Ob cestah in poteh smo namreč pobrali še veliko odpadkov, čeprav smo pričakovali, da bomo imeli malo dela. Odpadke smo sortirali in jih pospravili v zato namenjene zabojnike. Kosovnih odpadkov nismo pobirali, saj v Kalu v času čistilne akcije ni bilo za to namenjenih zabojnikov, ker se je tri tedne prej izvajalo pobiranje kosovnih odpadkov po krajevnih skupnostih v občini Kanal. Smotno bi bilo razmisliti o poenotenju datuma obeh čistilnih akcij.

Pohvala gre vsem udeležencem, ki so se čistilne akcije udeležili, predvsem pa najmlajšim, ki so dogodek popestrili s svojo

Po končani čistilni akciji se je nabralo kar nekaj vreč z odpadki. Foto: Metod Pirih

pristnostjo in igrivostjo. Po opravljenem delu je sledila pogostitev turističnega društva na igrišču v Kalu nad Kanalom.

Postavitev mlaja in kresovanje

Po postavitvi mlaja v petek, 29. aprila, pri spomeniku NOB v Kalu nad Kanalom s pomočjo traktorja se je praznovanje praznika dela nadaljevalo naslednji dan zvečer na Vrhavču pri Pertovtih. Druženja ob kresu se je udeležilo približno 100 ljudi, med katerimi je bilo približno 20 otrok, ki so ob

ognju zelo uživali. V bližini kresa je bilo, poleg še enega manjšega mlaja, pripravljeno nogometno igrišče, kjer so dečki pokazali, kako spretni so v brcanju žoge. Sicer hladno vreme je dopustilo izpeljavo kresovanja, za primer dežja pa je bil postavljen tudi manjši šotor. Ob gorenju ognja, dobri družbi, prijetnemu vzdušju, ob jedači in pijači, za kateri je poskrbelo Turistično društvo Kal nad Kanalom, in sladkih do-

Foto: Metod Pirih

brotah izpod rok vrhavških žena smo se povесili in zadovoljni pričakali nov, dela prost dan.

Turistično društvo Kal nad Kanalom se najlepše zahvaljuje vsem, ki ste kakor koli pripomogli pri postavitvi mlaja in pripravi kresovanja. Zahvala gre tudi vsem udeležencem dogodkov.

TD Kal nad Kanalom

V Anhovem je vedno pestro

Tudi letos smo se krajani Anhovega zbrali na čistilni akciji tik pred praznovanjem prvega maja (no ja, za tiste res pridne je bila to letos že druga čistilna akcija), in sicer z namenom, da bi dokazali, da je v slogi moč in da nam je mar za okolje, v katerem živimo. Skupaj smo, seveda vsak po svojih močeh, pokosili travo, posadili rožice, pobrali nemarno odvržene smeti (predvsem pločevinke pijač), porezali grmovje, očistili in pometli pločnike in rob cestišča ter se pri tem tudi zabavali. Naš anhovski kres pa se je tako večal in večal. Udeležba je bila precejšnja, prišli pa so tako mlajši kot tudi starejši krajani. Po opravljenem delu smo si privoščili še zaslužen kozarček okrepčila, se dogovorili o organizaciji kresovanja ter ponosno občudovali lepo opravljeno delo. Tako je bilo skoraj vse pripravljeno za kresovanje. Na anhovsko igrišče smo na kresni večer pripeljali še mize s klopmi, pripravili vse za predvajanje glasbe, izobesili slovensko zastavo ter pripravili hrano in pijačo.

V poznih popoldanskih urah smo se najprej zbrali na igrišču, se pozabavali, tudi okrepčali, kasneje pa prižgali kres. Čeprav kres ni bil posebno velik, nam je vsem bilo v veliko veselje, da smo se lahko skupaj pozabavali in družili ob tradicionalnem običaju. Želimo si še veliko takšnih in podobnih druženj tudi v prihodnje, zato imamo v načrtu že novo čistilno akcijo. Upa-

mo, da se nas je bo tudi tokrat udeležilo čim več.

Za nakup hrane in pijače za letošnje kresovanje se iskreno zahvaljujemo **Krajevni skupnosti Anhovo - Deskle** in **Turističnemu društvu Korada Deskle - Anhovo**.

Tina Razboršek

Foto: Tina Razboršek

Kres zagorel tudi v Gorenjih Desklah

Na predvečer 1. maja smo se Gorenjedeklani ponovno zbrali na taborniškem prostoru in ob mraku prižgali kres. Ob dobro razporejenih vaščanih se je kresovanje zavleklo pozno v noč in nadaljevalo z budnico za 1. maj, ko so za vaščane tradicionalno zaigrali glasbeniki Pihalnega orkestra Salonit Anhovo.

Kresovanje, ob kakršni koli priložnosti, je na Slovenskem predvsem izjemna kulturna dediščina, ki sega daleč v poganske čase. V daljni preteklosti so ljudje verjeli, da je treba sonce, vir življenja, krepiti z ognjem na tleh. Tako so čim bližje nebu, po hribih in gorah, zakurili kresove, da bi lahko sonce prejelo čim več toplote in energije. Pravijo, da naj bi s kresom soncu pomagali, da bi se čim prej ogrelo in zasilalo v svoji polni moči. Kurjenje kresov na predvečer 1. maja ima seveda popolnoma drug pomen. Praznovanje 1. maja kot delavskega praznika sega v leto 1890, ko so ga prvič praznovali po svetu. Praznik je imel izrazite politične poudarke in vsebine, na svoje pravice pa delavci niso opozarjali le s shodi, govori, transparenti, ampak tudi s kurjenjem kresov na predvečer praznika.

Zgodovina praznika dela se je začela v Chicagu leta 1886, ko so delavci postavili zahtevo po 8-urnem delovnem času. Policija je med protestniki povzročila precej smrtnih žrtev, pet delavcev pa je bilo obsojenih na smrt. Na kongresu v Parizu leta 1889 je bilo sklenjeno, da se vsako leto v spomin na 1. maj organizirajo množične demonstracije in stavke, danes pa je ta dan državni praznik v več državah.

Barbara Markič Gerbec

Foto: Klara Medvešek

Gorenjevaški mlaj na horuk

Na predvečer prvega maja v Gorenji vasi že tradicionalno vaščani postavljamo mlaj. Letos že šesto leto zapored. In kot prvo leto tudi tokrat na horuk.

Postavljanje mlaja in s tem poklon prazniku dela ima več pomenov. Predstavlja opomin in spomin na boje in borbe za delavske pravice v preteklosti, ki pa postaja jo vedno pomembnejše tudi danes. Sim-

bolizira pa tudi bujno majsko rast in prinaša v sodobni čas spomin na stare slovenske običaje in navade.

Kakor koli, vaščani smo se na ta dan zbrali in s postavljanjem mlaja oživili vse pomene praznika dela. Iskrena hvala našemu motivatorju **Andiju Simčiču**, ki nas vsako leto prepriča in zbere, našemu "kuharju" **Renatu Škodniku**, ki vsako leto poskrbi, da naši želodci niso prazni, ter vsem drugim. Vsekakor se vidimo tudi naslednje leto.

Tanja Laščak Mužič

Foto: Ivana Čufer

Prvo krožišče v občini, foto: Marko Maffi

Prvo krožišče v občini je na Gorenjem Polju

Gorenjepoljci smo 1. aprila končno dočakali prepotrebno novo prometno ureditev sredi vasi. Dosedanje križišče je postalo neustrezno glede pretočnosti in varnosti, saj so ob prometnih konicah nastajali daljši zastoji. Jeza in nezadovoljstvo voznikov sta iz dneva v dan naraščala, ne smemo pozabiti tudi na okoliške prebivalce, ki so gnečo prenašali že dolgo. Zadnji večji zastoji so bili v božičnem času decembra lani, ko sta ravno v tem križišču potekali prireditvi *prižig novoletnih lučk* in *4. zimski pohod ob Soči*.

Ideja o novem prometnem režimu je stara že več let, predlog o krožišču na sredi vasi je najprej naletel na neodobranje s strani občinske uprave in DRSC-ja. Po več javnih obravnavah in razgrnitvi projekta na občinskem svetu ter ob soglasju župana **Andreja Maffija** je projekt dobil zeleno luč. Direkcija je projekt financirala in izvedla, verjetno pa bo morala občina tudi nekaj prispevati. Tako so delavci CPGP-ja (Cestno podjetje Gorenje Polje) v noči na 1. april preuredili prometno signalizacijo in talne označbe na sicer zelo preobremenjenem dosedanjem križišču.

Krožišča so za udeležence prometa varnejša in bolj tekoča od klasičnih križišč. Večinoma niso semaforizirana, pred njimi se avtomobilom pogosto ni treba ustaviti. Zaradi otoka na sredini je tudi mnogo manjša možnost nalezov pri visokih hitrostih in s krožišči promet teče hitreje. Krožišča so marsikatero nekoč natrpano križišče, kjer se je bilo težko vključiti na prometno obremenjeno cesto, spremenila v bled spomin.

Ob tem bi se vaščani radi zahvalili županu Andreju Maffiju in direktorici občinske uprave **Nives Prijatelj** za nesebično pomoč pri pridobivanju zahtevane projektne dokumentacije in raznih soglasij. Zahvala tudi pridnim delavcem CPGP-ja, ki so krožišče izvedli in uredili preko noči in ob tem niso povzročali nobenega hrupa in zastojev.

Vse morebitne obiskovalce in predvsem voznike naprošamo za previdno vožnjo in dosledno upoštevanje nove prometne ureditve!

Hvaležni vaščani

(Tokrat je šlo le za prvoaprilsko šalo, morda pa bo kdaj tudi res, op. ur.)

Park Pečno Kanal

Gregorjevanje 2016

Ko mlado sonce premaga luno, smo se letos tretjič srečali v Parku Pečno (PP), da prisluhnemo prebujanju narave ter tako v sebi preženemo zimsko okorelost, na široko odpremo čute in v sebi prižgemo radovednost, ljubezen in ustvarjalnost. Gregorjevo je za PP najlepši dogodek, saj se z brstenjem rojeva novo življenje v njem, uresničevati se začnejo nove ideje in načrti ter gozdne poti ponovno oživijo. Skupaj z nami praznuje tudi Klub keramikov Kanal, ki je začetni pobudnik tega dogodka. Letos mu je namenil dva projekta, in sicer izdelavo že tradicionalnih piščali ter izdelavo novih figuric, ki bodo nadomestile tiste, ki jih je že načel zob časa. Tako je park bogatejši za petnajst novih zgodb, ki vam jih figurice pripovedujejo. V sklopu drugega projekta je nastala tudi skupina figur, ki jih je z mislijo na pomladansko prebujanje naredil **Primož Kožuh** in so skupaj s fotografijami razstavljene v galeriji Razglednica kot prostorska razstava.

Z glasbenim nastopom v naravnem okolju sta nas navdušili dve skupini. Najprej je pod kapelico zaigral godalni kvartet Exandi, v katerem igrajo dijakinje **Julija Černe, Špela Črv, Kati Harej** in **Ana Stibilj**. Na istem prizorišču jim je sledila vokalna skupina Reunion iz Solkana, v kateri je nastopilo 70 pevcev. Nastop so nato zaključili pod Razglednico. Obojim se še enkrat iz srca zahvaljujemo.

Simbol gregorjevanja v PP je keramična

piščal. Piščal, s katero lahko povzamemo žvrgolenje ptic, ki se na gregorjevo pregovorno ženijo, in prevzamemo njihovo silno strast. PP želi v vas vzpodbuditi dar opazovanja, zato smo 150 piščalk skrili ob poti in ste jih morali poiskati. Žal je skupina otrok iskanje razumela kot športni izziv in v žepe stlačila po več piščalk in tako razočarala tiste, ki so ostali brez.

Letos je imelo gregorjevanje tudi dobrodelni namen, saj smo zbirali prostovoljne prispevke za sklad za izvenšolske dejavnosti OŠ Kanal. S tem želimo na simboličen način vzpodbujati ustvarjalnost med mladimi Kanalci.

Dogodek je tradicionalno povezoval član

društva **Gregor Maver**. Okrepčali smo se s hrano, ki so jo s seboj prinesli obiskovalci, ter ješprenko, ki so jo za dogodek skuhal v Ošteriji Matija. Vino je še enkrat več doniral Solkanski konzorcij opuščenih vinogradov. Vsem se zahvaljujemo za prispevek.

Ponosen sem, da je malemu društvu O.Z.O.N. uspelo izpeljati takšen dogodek. Zahvala vsem članom, ki ste pri tem sodelovali. Še enkrat hvala vsem obiskovalcem, zbralo se nas je več kot 200. Se vidi mo spet ob naslednjih dogodkih.

Besedilo in slike: Primož Kožuh

Dejavnosti odpornih želv

Taborniki iz rodu **Odporne želve** smo v marcu gostili severnoprimske tabornike na srečanju MČ. Približno 100 otrok starosti od 6 do 10 let se je preizkusilo v raznih zabavnih igrah. Aprila smo na čistilni akciji počistili travnik ob klopici na poti v Ložice, pot ob potoku Rohot in svoj taborni prostor. Obležili smo tudi dan Zemlje. Pridružili so se nam mladi gasilci, zvečer ob tabornem ognju pa tudi drugi krajani. Maja smo se pomerili v taborniških znanjih na območnem mnogoboju, ki je potekal v vasi Trebenče pri Cerknem. Odporne želve smo bile uspešne, saj sta dve ekipi osvojili prvo mesto, dve ekipi drugo mesto in ena ekipa tretje mesto. Junija se bomo s taborniškimi dejavnostmi pridružili delavnicam na prazniku česenj. V prihajajočih mesecih si bomo nabrali novih moči na taborjenju in novih znanj na izobraževanju. Septembra se polni idej vračamo k novim akcijam.

Taborniki rodu Odporne želve

Čistilna akcija tabornikov

Taborniki smo se odločili, da očistimo in uredimo del svoje okolice, zato smo se 2. aprila zbrali na čistilni akciji. Najmlajši so očistili pot čez Grljevsče do taborniškega prostora, vodniki in GG-ji so lepo uredili prostor ob klopici na poti v Ložice, starejši pa so urejali taborniški prostor z okolico. Z opravljenim delom smo bili zelo zadovoljni.

Maja Kodolja Cencič

Dan Zemlje

Dan Zemlje se začne v naši glavi, v našem srcu

DAN ZEMLJE JE VSAK DAN.

VSAK DAN GRADIMO SPOŠTOVANJE IN LJUBEZEN,

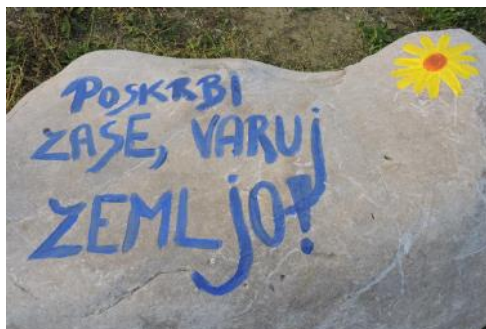
UDEJANJAMO ČLOVEŠKE VREDNOTE,

ŽIVIMO V HARMONIJI Z NARAVO.

TO JE NAŠE NAJVEČJE DARILLO ZEMLJI.

V petek, 22. aprila, smo taborniki obeležili dan Zemlje. Pri Soči smo poiskali majhne in večje kamne, ki smo jih porisali in popisali z mislimi o naravi in zemlji. Končne izdelke smo razstavili ob šolskem igrišču. Potem smo skupaj z mladimi gasilci odšli na pohod, kjer smo se na kontrolnih točkah pogovarjali o našem planetu. Dan smo zaključili na taborniškem prostoru. Okrepčali smo se s pašto in se s starši in drugimi krajani družili ob tabornem ognju.

Maja Kodolja Cencič

Državno prvenstvo v elektronskem pikadu

Med 7. in 10. aprilom je v Radencih potekalo Državno prvenstvo v elektronskem pikadu. Na prvenstvo se je skozi ligaško tekmovanje v Goriški ligi B uvrstila tudi ekipa Nasmejani. Sestavljajo jo **Goran Lazar, Matej Klinec, Marko Novak, Matej Šuligoj, Zoran Šuligoj** in **Jože Valentinčič** (na fotografiji).

Za nekatere izmed njih je bila to prva udeležba na prvenstvu, kar se je v začetnih krogih tudi odražalo v njihovi igri. Vendar so fantje iz kroga v krog pridobivali samozavest in se v skupinskem delu, ki je bil sestavljen iz 3 ekip (vseh skupin je bilo 8), uvrstili v nadaljnje tekmovanje na izpadanje. Tam jih je čakala ekipa s Sladke Gore, ki je bila v dvoboju izrazit (papirni) favorit, saj je v svoji skupini končala na prvem mestu. Fantje iz ekipe Nasmejani se niso ustrašili izziva in z izvrstno igro po 2 krogih pokazili, da se ne bodo kar predali v osmini finala. Rezultat je bil namreč izenačen, 4 : 4, pri čemer je treba dodati, da se igra do 9. V tretjem krogu so Nasmejani pritiskali na plin in povedli s 7 : 5. Nato pa se je v zadnjem, četrtem krogu začela drama. Nasprotniki s Sladke Gore so znižali izid na 7 : 6, vendar so Nasmejani ostali zbrani ter povedli z 8 : 6. Tako so

nasprotniki stavili na vse ali nič in se približali na rezultat 8 : 7, vendar je najizkušenejši član ekipe priigral končno zmago 9 : 7. Ekipa Nasmejani se je uvrstila v četrtfi-

nale izmed 23 udeleženi v ligi C državnega prvenstva. V nadaljevanju smo se za vstop v polfinale pomerili še z ekipo Bača Bar, ki pa je bila žal pretrd oreh in tako smo osvojili končno 5.–8. mesto, kar je absolutno več, kakor so bila začetna pričakovanja.

Čestitke fantom za zbranost in mirno roko, dobre mete vam privoščim tudi na prihodnjih pikado izzivih.

Besedilo in slika: Blaž Valentinčič

ŠKTD Levpa

Salamijada in briškuljada v Levpi

Športno kulturno in turistično društvo Levpa je v soboto, 9. aprila (že četrto leto zapored) v dvorani v Levpi organiziralo salamijado. Salame, ki jih udeleženci predstavijo, s pokušino ocenjujejo sami med sabo. Na predstavitev se lahko prijavi vsak z največ dvema izdelkoma. Lahko se udeleženec predstavi tudi s pol salame. Salama je lahko vakuumsko pakirana, saj se ocenjuje le videz in okus rezine. Tokrat se je ocenjevalo 17 vzorcev salam, vse iz svinjskega mesa. Sodelujoči iz širše okolice so bili tega dogodka veseli in pohvalili organizacijo. S strani društva je bila podeljena plaketa vsem sodelujočim. Ni se ocenjevalo najboljše sala-

me, ker je bilo kar nekaj salam enakovrednih, saj se je 6 salam ocenilo za zlato priznanje, 6 salam za srebrno priznanje, 4 za bronasto priznanje, le ena salama je prejela priznanje za udeležbo.

V soboto, 23. aprila, je bila pod okriljem društva in s pomočjo članov podjetja Jezero d. o. o. ob 18. uri v večnamenski dvorani Levpa izvedena prireditev – briškuljada. V tej disciplini se je v igri nju kart – briškule – pomerilo kar 16 parov. Igra se je zavlekla pozno v noč, saj se je igralo po sistemu vsak z vsakim. V teh dvobojih sta zmagala domačina **Janez** in **Ezio**, z drugim mestom pa sta to zmago potrdila še domačina **Aleksander** in **Bernard**. Tretje mesto pa sta osvojila **Štakolič** in **Kenda**. Zmagovalca sta prejela pršut, drugi do osvojenega 10. mesta pa druge pokroviteljske nagrade.

Aleksander Štrukelj, predsednik ŠKT društva Levpa

Zmagovalca briškuljade sta prejela pršut.

Ob nastajanju postavitve Na kalskem berjarju za Folklorno skupino Kal nad Kanalom

Vrnitev

Sodelavci Glasbenonarodopisnega inštituta so pogosto opravljali terenske raziskave, na katerih so snemali pesemsko in instrumentalno gradivo, a je bilo kljub temu na zemljevidu Slovenije, ki je visel na steni inštituta, še dosti belih lis, kar je pomenilo, da ta bela območja glasbenonarodopisno še niso bila raziskana. Med njimi je bila tudi Banjška planota, zato je vodstvo inštituta sklenilo, da opravi v novembru 1967 sondažno raziskavo, ki smo se je udeležili trije sodelavci. Spominjam se, da nam vreme ni bilo naklonjeno, ker je bila planota zavita v meglo in je pogosto deževalo. Ker smo bili le z enim avtomobilom, in to z osebnim našega predstojnika, saj takrat inštitut ni premo-gel službenega, smo nekaj obiskov po zaselkih opravili tudi peš, kar nam je vzelo precej časa, a hkrati dalo priložnost za boljše spoznavanje krajev. Z domačini smo se srečali v banjških zaselkih Humerji, Krvavec in Lohke ter v Kalu nad Kanalom. V hiše smo prihajali nenajavljeni, zato smo bili sicer sprejeti prijazno, a z zadrego, saj niso bili pripravljeni na naša radovedna vprašanja in prošnje, da bi nam pripovedovali o nekdanjem in tedanjem življenju, povezanim s pesmijo, glasbo in plesom, kaj šele zapeli, zaigrali in zaplesali. Čeprav je bilo naše raziskovanje kratko, je bilo vendarle uspešno, nabrali in posneli smo zanimive podatke o različnih šegah, npr. ob smrti, ženitovanju in pustovanju, o plesih in plesnih navadah, ter 45 enot različnih pesmi in 14 plesnih melodij, ki jih je v Kalu nad Kanalom na Lubasovo diatonično harmoniko zaigral slepi 65-letni godec **Henrik Hojak** – Gašperjev Riko. Godčeva svakinja **Emilija Hojak** pa je nekaj plesov znala tudi pokazati ali jih opisati. Štirje od njih (cotiš, oberštajer, zibenšrit in špicpolka) so bili pozneje v letih 1998 in 1999 skupaj z variantami objavljeni v zbirki plesov *Polka je ukazana*, in sicer v 9. in 10. knjigi, ki prinašata gradivo z območja med slovensko Istro in Trento.

Plesi, ki so bili v Kalu nad Kanalom zapisani pred skoraj pol stoletja, že takrat niso bili več v navadi, ostali pa so v spominu, da jih je bilo mogoče predvsem po Rikovi zaslugi za kratek čas obuditi. A so nato spet utonili v pozabo in le priložnostno je njihova v knjigah predstavljena

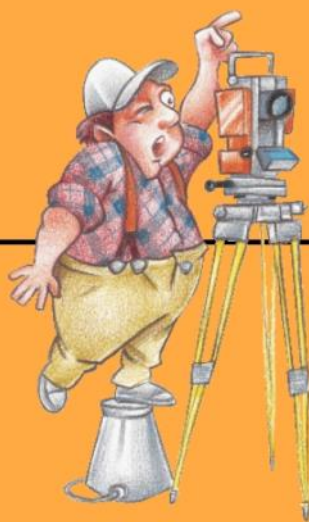

Slepi godec Henrik Hojak oziroma Gašperjev Rika (harmonika) pri sosedu Francu Cvetrežniku (violina), foto: osebni arhiv Ingrid Podgornik

podoba na plesnih seminarjih oživila. Na srečo je novonastala Folklorna skupina Kal nad Kanalom spoznala, da je smiselnost njenega obstoja tudi v predstavljanju domačega izročila, zato me je prosila za odrsko postavitve v Kalu zapisanih plesov, a razširjenih tudi po Banjški planoti. Z veseljem sem ustregel njeni prošnji in tako je ob izredni zavzetosti vseh članov skupine nastal splet zgoraj omenjenih plesov in njihovih variant, ki ga poživljata še dva nekdanja zelo priljubljena plesa *mazurka* in *potresavka*, polka s potresanjem telesa, oba poznana tudi v Kalu in na planoti. Postavitve ni oblikovana v okviru neke zgodbe, ampak želi prikazati, kako je potekal ples na veselici, ki ni bil nujno vezan na to, da ga začenjajo mladi kardavci. Ve-

dno pa se je začel z blagoslovom plesišča, po domače imenovanega *berjar*, ki ga je naredila plesalka prvega para, ko je stopil na plesišče, in z desno nogo zaznamovala križ na tleh pred seboj. Še prej je godba sama igrala en napev, ki je bil po stari veri za hudiča in se takrat ni smelo plesati. Med plesi se je tudi pelo, v postavitvi je to pesem z naslovom *Marija je po polju šla*, ki je bila prav tako posneta novembra 1967. Pred nami zaživi košček nekdanjega življenja, povezanega s plesom, njegovo za oder prirejeno podobo pa dopolnjujejo kostumi, natančno izdelani po praznični noši, značilni za čas v letih pred 1. svetovno vojno. Tako se plesi preteklosti vračajo v zavest sodobnega človeka.

Mirko Ramovš

GEODETSKE STORITVE

UREDITEV MEJ
PARCELACIJE
GEODETSKI NAČRTI
VRISI OBJEKTOV V KATASTER
SVETOVANJE

Geotmin d.o.o. Na logu 10, 5220 Tolmin

tel.05-38 10 146 • gsm 041-973 961 • www.geotmin.si

23. pohod po stopinjah Valentina Staniča

Valentinu Staniču, ki se je rodil 12. februarja 1774 v Bodrežu pri Kanalu, smo ponovno posvetili ta, že 23. tradicionalni pohod, njegovi genialni osebnosti, v kateri je bilo združeno vse najboljšje; od pesnika do pisatelja, tiskarja, prevajalca, učitelja in vzgojitelja, duhovnika in zdravnika, kmetovalca in rokodelca, fizika in zemljepisca, planinskega pisatelja in velikega ljubitelja narave, ustanovitelja gluhonemnice, društva proti mučenju živali in ne nazadnje tudi odličnega prvega športnega, pustolovskega in raziskovalnega alpinista v vzhodnih Alpah. Uvrščal se je v sam vrh takratne evropske in svetovne alpinistike, bil je samohodec, brez spremstva vodnikov, prvopristopnik, leta 1800 z vzponom na Grossglockner ali Veliki Klek v Avstriji, istega leta tudi Watzmann v Nemčiji, kasneje pa še na več vrhov, med njegovimi vzponi je za nas pomemben in izstopa najdražji in izraziti Triglav, na katerega se je povzpел leta 1808 in mu z barometrom izmeril višino, kakor tudi drugim vrhovom.

Pohod se je začel v Solkanu in je potekal po celem grebenu Sabotina do Vrhovelj v Goriških brdih preko Korade v Kanal. To pot so pohodniki, zmerno in brez dolgih postankov, prehodili v 8 urah približno 30 km. Poleg tega sta bili pripravljene še dve krajši varianti po 4 ure zmerne hoje, ena z začetkom v Solkanu prek grebena Sabotina in do Vrhovelj ter druga z Vrhovelj preko Korade v Kanal, torej za vsakega smo poskrbeli in mu dali možnost, da se po

Foto: Simon Prinčič

svojih željah in zmožnostih našega pohoda lahko udeleži, ter z avtobusnimi prevozi pripeljali pohodnike do vseh točk starta in nazaj. Tako so na pohod prišli pohodniki iz cele Slovenije, tujine pa tudi, kot vsako leto, učenci OŠ Deskle, OŠ Kanal in vrtec Kanal.

Jutro v Solkanu je bilo malce vetrovno in malenkost hladno, vendar nebo, v katerega smo se občasno zazrli, ni kazalo nič slabega, ravno obratno, bilo je brez oblaka in tam zadaj se nam je polagoma že začel smežati sonček, pohodnike pa je na grebenu Sabotina ohlajal prijeten vetrič z najlepšimi pogledi daleč naokrog od gora pa do morja, navzdol se, z vso svojo eleganco, vije naša modro-zelena lepota

Soča. Začarani od njene lepote in lepote naših Julijskih Alp, Zahodnih Julijskih Alp v Italiji, Dolomitov, Karnijskih Alp, Kaninskega pogorja, Banjske planote in bleščečega morja na drugi strani so se pohodniki spojili s prijetnim druženjem in klepetom na poti, sklenili nova poznanstva, hodili so z nasmeškom na obrazu, zadovoljstvom in srečo. Na Sabotinu, Vrhovljah in Koradi smo pohodnikom priskrbeli tudi čaj in jim dan polepšal še z zvoki frajtonarce, da so z lažjim in bolj poskočnim korakom prišli na cilj našega pohoda, do Kontrade, kjer sta jih čakali odlična jota s klobaso in kulturna prireditev s podelitvami priznanj za pohode v različnih kategorijah. Prav na koncu smo nazdravili še s penečo rebulo, ki jo vsako leto Planinskemu društvu Valentin Stanič Kanal podari župan občine Brda **Franc Mužič**.

Pohod smo zaključili s pozdravom pohodnikom in željo po srečnih poteh v gorah ter z zahvalo generalnemu pokrovitelju županu občine Kanal **Andreju Maffiju** ter vsem, ki so sodelovali in nastopali v kulturnem programu: pevskemu zboru Kazimirja Nanuta, pod vodstvom **Klemna Nanuta**, OŠ Deskle, na trobento je igral **Nejc Markič**, na harmoniko **Pia Likar**, in našemu gostu, slavnostnemu govorniku **Gregorju Rupniku**, predsedniku MDO Posočje, predstavniku Planinske Zveze Slovenije.

Bil je čudovit dan. Dan, ko se vsi delci najdejo med seboj in se združijo v neizmerno lepo celoto, in tako naj ostane za vedno ... Valentin Stanič bi bil na to ponosen.

Katja Žagar, vodnica PD Valentin Stanič Kanal

Foto: Simon Prinčič

Romanje tisočerih fantov

Čeprav z zakasnitvijo, se mi vendar zdi prav, da zabeležimo dogodek pred devdesetimi leti pri Marijinem Celju, ko je Prosветna zveza organizirala množično fantovsko romanje k Marijinemu Celju.

16. avgusta 1925 je 1000 fantov iz vseh krajev Primorske romalo k cerkvi Marijino Celje. Prihajali so iz Spodnje Idrije, Črnega Vrha, Krasa, Vipavske. Lepa udeležba romarjev je bila iz Mirna, Dornberka, Livka in bližnjih krajev Soške doline. Prvi so prišli že v soboto. Slovesno zvonjenje, slavoloki, sijajno okrašena cerkev in gostoljubni fantje domačini so jih sprejeli. Romanje se je začelo z večerno cerkveno slovesnostjo, pri kateri je pel domači pevski zbor. Zvečer so fantje plegli po senikih. Naslednji dan se je začel ob šesti uri z mašo in prisrčno dobrodošlico zbranim romarjem kurata **Stanka Staniča**. Razpoloženje je bilo veličastno. Veter je razpihal oblake in obetal se je čudovit dan. Nato so se oglasili rogovi. Prihajala sta goriški godbeni krožek in celotni pevski zbor Mladika iz Gorice. Zbor je štel približno 50 fantov. Dirigiral je g. pevovodja **A. Bratuž**. Na orgle je spremljal g. **Franc Mavrič**. Slavospevi, ki jih je v čast Materi božji z občutkom odpel solist **Jožko Bratuž**, so bili nekaj posebnega. Po maši so se romarji podali h kosilu. Popoldne pa se je uredila prelepa procesija iz Liga k cerkvi. Prizor je bil čudovito lep: jasno sonce, ubrano zvonjenje, mogočno petje, godba in molitev tisočerih fantov. Vladala sta vzoren red in radostno razpoloženje.

Že v naslednjih letih so Italijani ukinili društva, revije in časopise. Začelo se je poitalijančevanje.

(Povzeto po kroniki Župnije Marijino Celje, ki jo je zbral g. Jožko Kragelj, 1968).

Besedilo in slika: Helena Vuk

Srečanje starejših in bolnih

V soboto, 21. maja, je Župnijska karitas Kanal organizirala že tradicionalno srečanje za starejše in bolne. Srečanje se je začelo s sveto mašo in prejemom bolniškega maziljenja ter nadaljevalo s pogovorom in pogostitvijo v prostorih župnišča. Vsako leto se zbere približno osemdeset župljanov in tudi letos so z veseljem prišli tudi tisti, ki se težje gibljejo in so že dopolnili več kot 90 let. Starejše od 75 let sodelavke Karitas pred srečanjem osebno obiščejo na domu in jim ponudijo možnost

prevoza. Prejšnja leta so povabili tudi ostarele krajanje v domovih za starejše, vendar so zdaj v domovih večinoma slabše premični oskrbovanci in se srečanja ne morejo udeležiti.

Marsikdo v starejših letih preživlja dneve v osamljenosti in bolezni, zato je tak dogodek prijetna popestritev in priložnost za sproščen klepet s prijatelji iste generacije. Za spomin vsi prejmejo spominek, seveda tudi nikoli ne pozabijo na skupno fotografiranje s sodelavkami Karitas in domačim župnikom **Alešem Rupnikom**.

Irena Hočevar Križnič

Udeleženci srečanja starejših, foto: Ana Križnič

90 let Marije Znidarčič

Marija Znidarčič se je rodila 30. 3. 1926 v vasi Strmec pri Ligu. Med vojno je delovala kot kurirka in obveščevalka na liškem področju, v Benečiji in Kambreškem. Leta 1944 se je poročila s Tonetom in odšla z njim v Kračice. Na dan poroke so Nemci trikrat prišli v vas in jo iskali, tako da je bil poročni obred šele v nedeljo pri kapelici v

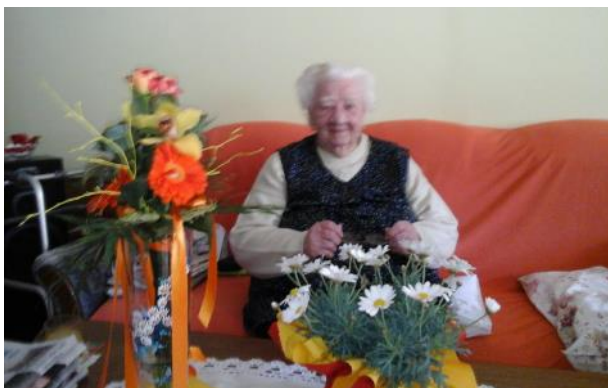
Ligu. Imela sta tri otroke – Anico, Jelko in Darka. Ko je bil najmlajši sin star 17 mesecev, je mož umrl. Marija se je pozneje poročila z njegovim bratom in po nekaj letih spet postala vdova. Leta 1967 se je ponovno poročila, se preselila k Markičem in srečno živela z možem 40 let. Po vojni je Marija sodelovala v številnih organizacijah, mladinski organizaciji, RK, ZB, z veseljem se spominja izletov z društvom upo-

kojencev in veselo pove, da je bila takrat še mlada.

Zdaj živi v Kanalu s hčerko Anico, veseli se s svojimi 4 vnuki in 9 pravnuki.

Za njen jubilej smo ji voščili člani DU Kanal, ona pa nam je veselo pripovedovala o težkih vojnih časih in lepi deželi ob zahodni meji.

Besedilo in slika: Sonja Kralj

Ko vas stopi skupaj ... je rezultat defibrilator

V petek, 6. maja, je bil na vasi v Gorenjih Desklah postavljen v uporabo defibrilator. Po kratki slovesnosti z nagovorom župana **Andreja Maffija** in blagoslovu župnika **Simona Vendramina** je sledilo slavnostno rezanje traku, ki sta ga prerezala župan in najstarejši moški v Gorenjih Desklah, **Berto Kravos**.

Od ideje do izvedbe bi lahko rekli. Že lansko leto se je namreč pustni odbor

Foto: Veronika Kravos

Teniške dejavnosti v spomladanskem času

Tenisačice in tenisači Teniškega kluba Deskle so se udeležili rednega občnega zbora, ki je bil 30. aprila 2016 pri teniških igriščih v Desklah. Na sestanku so potrdili poročilo dela za leto 2015, finančno poročilo za leto 2015, program dela za leto 2016, finančni načrt za leto 2016. Člani so bili obveščeni, da se listke iz leta 2015 lahko uporablja do konca maja. Igralo se bo veteransko ligo. Od 9. maja do 16. oktobra 2016 traja poletna liga članov Teniškega kluba Deskle. Vpisanih je šestnajst članov in so razporejeni v dve skupini.

Po občnem zboru je bil na igriščih odigran še otvoritveni turnir članov mešanih dvojic. Turnirja se je udeležilo dvanajst članic in članov. Najuspešnejše dvojice so bile: 1. mesto par **Metko Goljevšček** in

Tomažič, 2. mesto par **Dušan Carli** in **Andrej Žiberna**, 3. mesto par **Ljubo Marinič** in **Franc Valentinčič**, 4. mesto par **Silvo Prinčič** in **Milan Murovec**. Po turnirju je sledilo še prijetno druženje.

Nataša Jerončič

Teniški klub Deskle organizira za osnovnošolske otroke tečaj tenisa od 27. 6. do 1. 7. 2016 od 9. do 12. ure na teniškem igrišču v Desklah. Cena tečaja je 30 evrov in vključuje malico in pijačo ter ob zaključku tečaja podelitev priznanj. Prijavite se lahko na 041 751 968 (Anže) ali 041 382 421 (Sandi). V primeru premalo prijavljenih (<10), tečaj odpade.

odločil, da se del pustne nabirke prispeva za defibrilator, ki stoji na zdravstvenemu domu v Desklah. Obenem se je rodila ideja, da bi tudi v Gorenjih Desklah imeli svojega. Da skupaj zmoremo več, smo vaščani dokazali na letošnjo pustno soboto, ko smo s pustno nabirko zbrali večji del potrebnih sredstev. Zato gre v prvi vrsti zahvala vsem vaščanom, ki so ob pustovanju prispevali za novo pridobitev. Obenem gre zahvala tudi **družini Bratuž**, ki je odstopila zid za namestitev naprave, občini Kanal in Krajevni skupnosti Deskle, ki sta priskočili na pomoč z denarnim prispevkom, gospodu **Božu Loviščku** za pomoč pri nabavi defibrilatorja in seveda **Jožetu Valentinčiču** (Šmonču), ki je v veliki meri zaslužen, da danes v Gorenjih Desklah stoji defibrilator.

Še enkrat hvala vsem in upamo, da bo defibrilator dobro služil, še bolj veseli pa bi bili, če ga ne bi nihče potreboval. Hkrati pa upamo, da to ni zadnja pridobitev v naši vasi.

*Barbara Markič Gerbec
in Helena Cundrič Mugerli*

POPRI 2015/2016

S podelitvijo priznanj najboljšim poslovnim idejam se je 18. aprila 2016 končalo vseslovensko podjetniško tekmovanje POPRI (podjetje za prihodnost), ki ga že 10. leto organizira Primorski tehnološki park.

POPRI so razdeljeni v 3. kategorije. Namenjeni so osnovnošolski, srednješolski ter študentski oziroma drugi publiki, stari do 29. let. Letos so se prijavile tudi osnovnošolske ekipe iz Deskle ter Kanala. Že prva udeležba pa je prinesla prave uspehe. Dve ekipi sta se uvrstili v polfinalni izbor, pri čemer je ekipa z imenom IZIRAJD (sestavljajo jo **Jure Čargo, Erdion Karpuzi, Domen Medvešček, Aljaž Mugerli, Lovro Tinta**) osvojila odlično 2. mesto. Ekipa iz OŠ Deskle je z idejo samokolnice na motorni pogon "vžgala" strokovno komisijo in med 26. idejnimi rešitvami osvojila srebrno medaljo. Seveda ne smemo pozabiti tudi kanalske ekipe (**Tadeja Brezavšček, Domen Gabrijelčič, Andreja Seljak, Tea Simonič, Vid Žabar**), ki je z zelo uporabno rešitvijo ure Click&Call, prišla skozi prvo sito in dosegla polfinale.

Uspeh obeh ekip je plod izjemnega dela, ki se je skozi šolsko leto izgrajevalo skozi podjetniške delavnice, poimenovane Podjetniški eksperiment, ki so potekale na obeh šolah. Izvedlo pa ga je društvo Nasmejanih, kjer gre velika zahvala mentorju vseh ekip (teh je bilo 5) na obeh šolah — **Jerneju Rutarju**. Mentor je skozi 20 ur dolg seminar poučeval ekipe podjetništva, da so z idejami in rešitvami navdušile strogo strokovno komisijo. Seveda uspeh ni ostal neopažen, zato so za nagrajence pripravili na Občini Kanal ob Soči v sodelovanju s KS Deskle in KS Kanal poseben

sprejem, kjer so nadobudnim podjetnikom podelili posebna priznanja (s sprejema je tudi fotografija).

Verjamemo, da je podjetniško izobraževanje s tekmovanjem, ki naj bi simboliziralo pravo tržno bitko, prava pot, kajti občina Kanal potrebuje nova delovna mesta, nikoli pa ni prezgodaj razmišljati ali celo udejaniti svoje (podjetniške) ideje.

V društvu Nasmejanih smo odločni, da bomo tudi v nadaljevanju pripravljali podjetniške delavnice, saj s tem pripomoremo k dvigu podjetniške kulture med mladimi ter vsemi zainteresiranimi.

OBNOVA HE PLAVE I BO PODLAJŠALA ŽIVLJENSKO DOBO ELEKTRARNE

V Soških elektrarnah Nova Gorica (SENG) upravljajo 21 malih in 5 velikih hidroelektrarn ter prvo in edino črpalno hidroelektrarno v Sloveniji, ČHE Avče. Družba ima dolgoletno tradicijo, nekatere hidroelektrarne obratujejo že več kot sto let, zato je skrbno vzdrževanje naprav ključnega pomena za kakovostno proizvodnjo obnovljive energije. V tem času je aktualna prenova HE Plave I, ki brez večjih posodobitev nemoteno obratuje že od leta 1940.

HE Plave I je akumulacijsko-derivacijska hidroelektrarna na Soči, ki skupaj s HE Plave II (2002) obratuje glede na razpoložljiv pretok - v pasu ali vršno, in sicer sinhrono s čelnima elektrarnama HE Doblar I in HE Doblar II. V strojnici obratujeta dve Kaplanovi turbini. Strojnico z akumulacijskim bazenom Ajba povezuje dovodni rov podkvaste oblike v skupni dolžini 6.542 m.

V SENG-u bodo v kratkem pričeli z rekonstrukcijo HE Plave I, ki bo obsegala zamenjavo obeh generatorjev z vzbujalnim sistemom in ostalih pripadajočih tehnoloških sistemov, ki obratujejo že 75 let. Generatorji so zaradi starosti opreme na izteku obratovalne dobe. V okviru prenove se bo zamenjalo vzbujalne sisteme generatorja, mrežni transformator, prenovilo se bo 10,5 kV stikališče, vključno s sistemi lokalne avtomatike in lastne rabe. Poleg zamenjave elektro opreme se bo izvedla revitalizacija obstoječih turbin, ki sta bili že zamenjani leta 1999 z rekonstrukcijo gonilnikov in turbinskih regulatorjev ter hidromehanske opreme na prelivni zapornici.

Po prenovi, ki se bo končala predvidoma v letu 2017, bo 76 let stara elektrarna delovala kot nova.

SENG

Skupina hse

TD Kal nad Kanalom

Čebelice, cicibani, domača igralska zasedba in labodi polepšali dan žena v Kalu nad Kanalom

V nedeljo, 6. marca, je Turistično društvo Kal nad Kanalom v prostoru krajevné skupnosti v Kalu nad Kanalom pripravilo druženje vseh krajanek ob dnevu žena. Pripravili so kratek, a pester program, s katerim so počastili dan žena, ki ga praznujemo 8. marca. Povezovalka programa je predstavila pomen mednarodnega praznika skozi zgodovino in na hudomušen način napovedala nastopajoče.

*Mamino naročje
je sončno kot pobočje,
kamor se privijem,
skrijem in spočijem ...*
(Zvezdana Majhen)

... so eni izmed verzov, s katerimi so otroci iz Kala nad Kanalom počastili dan žena in vsem udeleženkam polepšali dan. Poleg omenjene so deklamirali tudi Župančičevo

pesem *Ciciban in čebela*.

Poleg otrok je s svojim nastopom vzdušje popestrila tudi domača igralska zasedba. Pripravili so skeč z naslovom *Mož odhaja na službeno pot*, ob katerem smo se

lahko nasmejali zvitim naključjem in zapletom ob odhodu moža na poslovno potovanje. Moški iz Kala nad Kanalom pa so postregli s prav posebnim presečenjem – baletno plesno točko, v kateri so nastopili pristrčni labodi, ki so udeleženke prireditve nasmejali do solz. Po zaključku programa je sledila pogostitev, ob kateri so se udeleženke in nastopajoči še malo družili.

Praznovanja dneva žena se je udeležilo približno 50 žensk, ki so bile zelo zadovoljne, da se je po dolgem času v Kalu zopet počastilo mednarodni praznik žensk. Ob odhodu je vsaka izmed njih prejela cvetlico trobentico s čebelico za spomin.

Turistično društvo Kal nad Kanalom se še enkrat pristrčno zahvaljuje vsem, ki ste kakor koli pripomogli pri izvedbi tega dogodka, predvsem pa krajanke Kala nad Kanalom, da ste nas v tako velikem številu počastile z udeležbo.

Adrijana Perkon

Foto: Mojca Murovec

Športno, kulturno in turistično društvo Levpa

Levpa v maju

ŠKT društvo Levpa je s pomočjo mladine uspešno izpeljalo malonogometni turnir trojk v petek, 20., in soboto, 21. maja. Na tekmovanje se je prijavilo 18 ekip, zmagala je ekipa iz Loma.

V soboto se je na igrišču v Levpi začel že 14. tradicionalni pohod Kje so tiste stezice. Krajšega pohoda (9,5 km) se je udeležilo

približno 80 pohodnikov, daljšega pa nekaj več kot 200 pohodnikov. Organiziranih je bilo pet večjih postojank, kjer je bilo v ponudbi več vrst pijače ter razne domače hrane: žganci, kislo mleko, maslo, kruh, ocvirki, razne fritalje, tortilje z raznimi namazi, krompir, pecivo, sadje in drugi drobni prigrizki. Za vso ponudbo in pomoč pri urejanju poti se, poleg zvestim članom društva, moramo zahvaliti tudi drugim krajanom, ki so skrbno pristopili k pomoči pri organizaciji prireditve. Čez dan je bilo

na igrišču kar veselo, saj je v panoramski vožnji na igrišče zapeljalo več kot 100 motoristov in 4. avtomobili oldtajmerji. Za glasbo, ki nas je vedrila v popoldanskem času, je poskrbel DJ Janko, zvečer pa skupina TWČA'N'ROBIDA.

Za uspešno izpeljano prireditev se zahvaljujemo Občini Kanal ob Soči, ki podpira dejavnosti društva, ter podžupanu **Marku Buciku**, ki nas je zvečer nagovoril v imenu občine.

Besedilo in slike: Aleksander Štrukelj

Folklorna skupina Kal nad Kanalom na gostovanju v Beli krajini

Na obisku pri **Dori Ravnik** iz TRD Globočak smo spoznali **Stanko Majerle**, direktorico Doma starejših Metlika. Pristrčna, preprosta, nasmejana in energična gospa nas je po sproščenem klepetu o naši folklorni dejavnosti povabila na gostovanje v Belo krajino. Sledilo je uradno vabilo predsednika TD Vigred Metlika, **Rudija Vlašiča**, ki smo ga seveda z veseljem sprejeli in se dogovorili, da delček svoje kulture predstavimo na letošnji 34. Vinski vigredi v Metliki.

V Belo krajino smo potovali v soboto, 21. maja, in s svojim nastopom najprej polepšali dan oskrbovancem doma starejših, kjer nas je čakalo kosilo. Popoldne pa smo s svojim oblačilnim videzom, narečno besedo in kalskimi plesi navdušili gledalce na glavnem odru starega mestnega jedra Metlike. Spoznali smo člane Metliške folklorne skupine Ivan Navratil, občudovali predstavitev belokranjskega kola, ki se prepleta s svatbeno igro rešetca ter zaključili v petelinjem boju in nošenju turna. Z zanimanjem smo si v tamkajšnji Galeriji Kambič ogledali fotografsko razstavo, postavljeno na ogled ob letošnji 40-letnici delovanja metliških folkloristov, obiskali delavnico peke belokranjskih pogač in kulinarčno razstavo *Od zrna do kruha*. Družili smo se z novo kronano kraljico metliške črnine **Jano Štajdohar**, zvečer pa z občudovanjem spremljali nastop Folklorne skupine Tine Rožanc, ki velja za eno največjih in najboljših folklornih skupin v Sloveniji. Prespali smo na Starem trgu, kjer nas je odprtih rok sredi noči pričakala prijazna gospa **Sonja Šuster**. Po nedeljskem zajtrku pa smo se spustili na pustolovščino z raftom po reki Kolpi ter si ogledali skrivnostno domačijo na hrvaški strani, kjer živijo zadovoljni ljudje, čeprav je njihova

edina povezava s svetom čoln, s katerim plujejo na slovensko stran, če Kolpa seveda ni previsoka. Domov smo se vračali sproščeni, veseli, navdušeni nad nepozabno deželo belih brez, gostoljubnimi ljudmi in odličnimi okusi belokranjske pogače ter vrhunskih vin, ki smo jih za piko na i tik pred odhodom okusili v mogočni metliški kleti.

Folklorna skupina Kal nad Kanalom je letos prisluhnila želji številnih ljudi, ki so bili leta 2013 navdušeni nad takratno etnološko prireditvijo v Svetem Tomažu, in vas na prvo nedeljo v juliju ponovno vabi, da skupaj podoživimo čas svojih prednikov. Ob kamniti gotski lepotic, ki že več kot pet stoletij kljubuje zobu časa, bomo najprej ob 16. uri sodelovali pri sveti maši v objemu narave, nadaljevali pa na travniku pod cerkvijo Na kalskem berjarju, kjer bomo skupaj z gosti obeležili tudi petletnico svojega delovanja.

Darja Rijavec

Foto: arhiv FS Kal nad Kanalom

Manufaktura | 50 let
kjer je dober nakup pravilo

Modni domek Kanal

30% popust
za en izdelek ženske, otroške in moške konfekcije v trgovini Modni domek Kanal

Popust se obračuna pri blagajni. Popusti se med seboj ne seštevajo in ne veljajo za blago v akciji. Veljavnost kupona do 09. 07. 2016. Šifra 10032.

20% popust
za en izdelek hišnega tekstila, spodnjega perila, pižam ali oblačilne konfekcije v trgovini Modni domek Kanal

Popust se obračuna pri blagajni. Popusti se med seboj ne seštevajo in ne veljajo za blago v akciji. Veljavnost kupona do 09. 07. 2016. Šifra 10032.

PREHITITE SEZONSKO ZNIŽANJE IN SI ZAGOTOVITE
SVOJE NAJLJUBŠE KOSE OBLAČIL!

Manufaktura, kjer je dober nakup pravilo!

Modni domek Kanal | T: 05-305 10 59 | urnik: pon-pet: 8:00-18:00; sob: 8:00-12:00 | www.manufaktura.si

Društvo upokoјencev Kanal

Obisk predstavnikov Unicefa

18. marca sta Kanal obiskala poslovna sekretarka in nacionalni ambasador Unicefa **Maja Mikuž** in **Lado Leskovar**. Pod okriljem te organizacije se že 13 let vodi projekt *Punčke iz cunj*, v katerega so tri leta vključene tudi članice Društva upokoјencev Kanal, ki izdelujejo punčke v okviru ročnih del. V ta projekt je vključena tudi Osnovna šola Kanal, ki poskrbi za poslikavo izdelanih punčk. Skupina šteje 15 članic. Do zdaj so za Unicef izdelale 92 punčk. Od vsake posvojene (prodane) punčke Unicef iztrži minimalno 20 evrov, kar zadostuje za cepljenje enega otroka iz nerazvitega sveta. Predstavnik Unicefa sta se najprej sestala s prostovoljkami društva, ki punčke izdelujejo, nato pa ju je sprejel še župan občine Kanal ob Soči **Andrej Maffi** z

najožjimi sodelavci. Vsi skupaj pa so se udeležili tudi občnega zbora Društva upokoјencev Kanal v gostišču Križnič, ki je sledil po tem sprejemu.

V pozdravnem govoru je Lado Leskovar dejal: "Drage prostovoljke! V Punčke iz cunj vlagate veliko truda, ustvarjalnosti in ljubezni. Nekaterim od vas to predstavlja zanimiv in koristen način preživljanja prostega časa, v resnici pa pomagate spreminjati svet. Vaše unikatne umetnine nosijo pomembno poslanstvo – pomoč najbolj ogroženim prebivalcem našega planeta, otrokom. Otrokom, ki potrebujejo pomoč, vaše delo pomeni priložnost za zdravo življenje. Vaše delo je izjemno dragoceno, vaša vloga pa izjemnega pomena. Z vami in vašimi kolegicami iz vse Slovenije – od Pirana do Murske Sobote – smo doslej omogočili cepljenje več kot 17.800 otrokom v državah v razvoju. Bodite vesele in ponosne nase! Tudi mi smo ponosni na vas in se vam ob tej priložnosti še posebej zahvaljujemo!"

V teh letih delovanja so bile naše članice povabljene na odprtje razstav *Punčk iz cunj*, ki so potekale v Ljubljani v prostorih Mladinske knjige, Kresije, parlamenta, mestne hiše in nazadnje decembra 2015 na Ljubljanskem gradu, kjer je Društvo upokoјencev Kanal prejelo pisno zahvalo Unicefa za požrtvovalno delo prostovoljk.

Franč Komac, predsednik DU Kanal

Punčke iz cunj

*V naši skupini se rade dobimo,
tiste, ki igle in kvačke vrtimo.
Tu delamo, modrujemo,
si znanje izmenjujemo.*

*Sonja je za tole družbo
rada prevzela vodilno službo.
Ona pa nam je kot mati,
vedno zna dobre nasvete dati.*

*Da počutimo se še bolj mlade,
z učenci sodelujemo rade.
Druženja z njimi se veselimo,
saj od njih se marsikaj naučimo.*

*Veliko punčk iz cunj smo naredile,
zato od Unicefa zahvalo smo dobile.
Trudile se bomo še naprej,
da bomo dobrodelne kot doslej.*

*Tu se tudi šalimo, kramljamo,
dolgočasje ne poznamo.
Kdor si take družbe želi,
naj v našo skupino pohiti.*

(Pesem je napisala prostovoljka DU Kanal **Anica Stubičar** in jo prebrala ob obisku predstavnikov Unicefa).

Športno, kulturno in turistično društvo Avče

Čistilna akcija v Avčah

V soboto, 16. aprila, je ŠKTD Avče organiziralo čistilno akcijo z namenom očistiti vas in njeno okolico.

Besedilo in slike: Peter Levpušček

Športno, kulturno in turistično društvo Avče

5. Olgin pohod na Most na Soči

V nedeljo, 10. aprila, je ŠKTD Avče organiziralo sedaj že tradicionalni *Olgin pohod na Most na Soči*. Na pot, dolgo dobrih 20 km, se je v zgodnjih dopoldanskih urah odpravilo 36 pohodnikov. Pot je potekala iz Avč preko Gorenjega Loga do jezera na Mostu na Soči in nazaj. Po prihodu nazaj sta pohodnike čakala topla malica in zaključek ob zvokih harmonike.

Besedilo in slike: Peter Levpušček

Porušena vasica Podravno,
foto: Božidar Rustja

Turistično društvo Globočak Kambreško

Prvomajski pohod ob mejni reki Idriji

Mrzlo, deževno prvomajsko jutro je na Kambreško privabilo le peščico vztrajnih pohodnikov, ki smo se zbrali pri prostorih društva. Pot nas je vodila do opuščene in porušene vasice Podravno. Od tam po strmi spolzki stezi na most v Podklanec, nato k slapu ob mejni reki Idriji in zatem v vasico Kosi, kjer nas je čakalo prvo okrepčilo. Ta vasica je včasih štela štiri domačije. Danes je pa tudi ta prazna in skoraj porušena ter kljubuje zobu časa.

Pot nas je vodila na Rog, kjer sta nas na svoji domačiji s pijačo pričakala **Anka** in **Mirko Strosar**. Okrepčali smo se, nato pa pot nadaljevali na Srednje v dom Mihaela Gabrijelčiča na kosilo.

Polni lepih doživetij smo se razšli z upanjem, da nam bo drugo leto vreme bolj naklonjeno.

Dora Ravnik

Udeleženci pohoda pri mostu v Podklanec, foto: Božidar Rustja

Čas človečnosti

Na srečanju krajanov v domu Mihaela Gabrijelčiča na Srednjem je bila predstavljena knjiga avtorjev Jelke Peterka Gabrijelčič in Roka Uršiča.

Soavtor knjige gospod Rok Uršič pove, da knjiga združuje vse znane podatke o partizanskih sanitetnih postajah v Posočju, kot so: št. 4 na Šentviški planoti, št. 5 v Kneški grapi, št. 6 pod Čadrgom, št. 7 pod Krnom, št. 8 na pobočju Matajurja, št. 9 pod Skalco pri Doblarju, št. 10 na pobočju Kanina, C 401 nad Breginjem, sanitetna postaja pri Robidišču in na Miji, postaja Vršiček v dolini Tolminke in postaja Briško – Beneškega odreda v Volčanskih Rutih. Največ prostora je v knjigi namenjeno slovenski vojaški partizanski bolnici, ki je zdravila ranjence z goriške fronte, potem postala premična bolnica 1. soške brigade, kasneje pa osrednja bolnica na desnem bregu Soče. Združila je vse sanitetne postaje v Posočju, jih strokovno podpirala in materialno oskrbovala. Zaradi zavajanja sovražnika je bolnica nosila razna imena. Najbolj pa je znana pod imenom Svoboda. Delovala je na šestnajstih lokacijah med Kostanjevico pri Ligu in Volčanskimi Rutmi, kjer je v največji tajnosti negovala več kot 200 pacientov.

Žal gospa Jelka Peterka Gabrijelčič izdaje knjige ni dočakala. Njen zadnji večni dom je na pokopališču na Dolskem. Rojena je bila leta 1930 na Srednjem, kot prvi

otrok Krancove družine. Bilo jih je pet, ko jim je leta 1941 umrla mama Angela. Najmlajši brat je imel komaj leto in pol. Tako je morala skupaj z očetom Mihaelom prevzeti vso skrb za mlajša brata in sestre. Prevzeti pa je morala tudi gospodinjska in kmečka dela. 22.februarja 1944 so Nemci prišli v Krancevo hišo in aretirali očeta. Slutil je, da otrok ne bo več videl, zato jim je dejal: "Danes bom šel k mami v nebesa. V življenju bodite pridni in pošteni." Odpravljali so ga na sredino vasi in tam zverinsko mučili. Med mučenjem je klical svoje otroke. Ustrelili so ga pod vasjo v bližini cerkve. Naslednji dan so vas požgali. Otroci so ostali brez staršev in doma. Dobri ljudje so jim nudili najnujnejše, da so lahko preživeli. Nikoli več niso živeli skupaj. Jelka je bila dve leti in pol pri Mariji Jug (Drejkovi) na Srednjem. Otroci so se razkropili po svetu, kjer so si ustvarili svoje družine. A ljubezen do domače zemlje in rojstnega kraja je bila zmeraj močna. Radi so se vračali v rojstno vas na družinska srečanja. Jelka je izdala tudi zemljepisno-zgodovinski almanah – knjigo *Kambreško – Srednje*. Tu je opisala lepa pa tudi težka leta v domačih krajih med obema vojnama, še posebej obdobje med 1941 do 1945. Veselila se je tudi obnove vaškega doma, ki je poimenovan po očetu Mihaelu.

Dora Ravnik

Čudovite stvaritve za še lepši namen

Med poplavo igrač, ki jih imajo danes naši otroci, bi težko rekli, da je kakšna še posebej zanimiva. Takšna, ki te pritegne, ti ostane v spominu. Pa vendarle, vsaj zame, ena je.

Med mnogimi igračami, ki jih je hčerka med bivanjem z nami dobila, je ena, ki mi je prav posebno pri srcu. Ena, ki ima med stotimi igračami prav posebno mesto. To je punčka iz cunj.

"Izraz na njenem obrazu ... Tako zanimiv, dobrovoljen ... Naša punčka je stalno igriva, iskriva, pronicljiva, dobre volje ... Naša punčka je izjemna in izžareva pozitivno energijo ...", so besede gospe ravnateljice Milke Zimic, ki v okviru šole sodeluje pri izdelavi punčk iz cunj. In še kako točno jo je opisala. Prav to je punčka iz cunj. In kako se je vse začelo?

Gospa Sonja Stanič, vodja skupine in idejna pobudnica, je že od nekdaj v sebi imela željo nekoč imeti čisto svojo punčko iz cunj. Časi so bili težki, igrač ni bilo. Ostajala pa je želja, ki ni nikoli zamrla. Ko je predsednik društva upokojencev, gospod Franc Komac, pred tremi leti dal pobudo, da se organizira krožek ročnih del, je gospa Sonja začutila, da je prišel čas, ko si bo izdelala čisto svojo punčko iz cunj. Danes jih pozna že marsikdo. Ostalo ni namreč pri eni punčki. Izdelujejo jih za

Unicef, kamor so jih do zdaj poslali približno sto. S tem pomagajo otrokom v nerazviti delih sveta, saj se z zbranimi sredstvi nabavi cepiva za otroke v prvem letu življenja.

Izdelava punčk zahteva kar nekaj truda. Gospa Vanda Vidič poskrbi za polnilo za telesca, gospa Ana Lokar pa, da so punčke lepo oblečene. Učence OŠ Kanal ter Katja Zimic poskrbijo, da punčke dobijo svoj iskreni, igrivi, dobrovoljni izraz. Vsi skupaj pa se potrudijo, da punčke dosežejo še lepši namen — pomoč otrokom. Čudovite punčke za lepši jutri nemočnih otrok.

Maja Gerbec

Društvo EKO Anhovo in dolina Soče

Društvena himna Za otroke

Društvo EKO Anhovo in dolina Soče ima po novem tudi uradno društveno himno z naslovom *Za otroke*, ki nas bo hrabrila v skupnem boju za lepši jutri naše doline. Avtorju in vsem, ki so sodelovali pri nastanku himne, se prav lepo zahvaljujemo za ves trud.

EKO Anhovo in dolina Soče

Izdelava punčk zahteva kar nekaj truda.

Ljubiteljska kulturna prepletanja

Goriška kulturna prepletanja je ime za številne prireditve in dogodke od sredine maja do začetka julija v letošnjem letu v organizaciji Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti (JSKD) Območne izpostave Nova Gorica in Zveze kulturnih društev (ZKD) Nova Gorica. Začnejo se s **Tednom ljubiteljske kulture**, znotraj katerega poteka **Festival mladinske kulture – VIZIJE**, zaključujejo se s **Festivalom ljubiteljske kulture**.

V vseslovenskem tednu ljubiteljske kulture, ki je potekal letos od 13. do 22. maja, so se zvrstili številni dogodki in prireditve. V naši občini, ki je na področju kulture zelo bogata, je bilo v tem času zaslediti odprtje likovne razstave učencev OŠ Kanal Ščebet *ptic v otroških očeh*, gledališko predstavo *Zidarja* v Kulturnem domu Deskle, odprtje razstave **Ivana Skubina** v galeriji Kera-most, odprtje razstave Kluba keramikov Kanal v Galeriji Rika Debenjaka, rock koncert skupine Vintage v Ročinju. Znotraj tedna so bili ljubiteljski ustvarjalci iz občine vabljeni na prireditve tudi izven občine, naj izpostavimo Folklorno skupino Kal nad Kanalom na regijskem srečanju folklornih skupin v občini Cerknica. Slednja bi skupaj s Pihalnim orkestrom Salonit Anhovo in drugimi sodelujočimi iz goriške regije sooblikovala otvoritveni dogodek *Tedna*

ljubiteljske kulture v Novi Gorici, ki je bil zaradi dežja žal odpovedan.

Od 20. do 22. maja je v Novi Gorici potekal festival mladinske kulture, imenovan *Vizije*, tradicionalno srečanje najboljših mladinskih gledaliških, lutkovnih in rock skupin, ki prepleta gledališko (*Zvezde vizij*), glasbeno (*Rock vizije*) ter drugo leto zapored tudi likovno ustvarjalnost (*Fotovizije*). Na *Fotovizijah*, letošnja tematika je bila *Preživetje*, je sodeloval drugo leto zapored avtor **Miha Skrt** iz naše občine. Sicer pa je bila v prejšnjih letih na *Vizijah* izbrana tudi gledališka skupina Mak iz Deskel.

Pristop, ki prepleta različne žanre ljubiteljske kulture, značilen za festivalska dogajanja, različne prireditve in dogodke, se je izkazal za primerno potrebno prakso. Izvedba takšnih dogodkov vpleta v dogajanje akterje, gledalce, naključne mimoido-

če ter vse, kar v širšem smislu odseva in oblikuje našo kulturno identiteto. Pri organiziranju tovrstnih prireditev se ponuja prostor za ustvarjanje in poustvarjanje ter s tem možnosti tako za ohranjanje, doživljanje in bogatenje prostora kot za posodabljanje oziroma pot za vzpostavljane razmerij v prihodnje, tudi v profesionalno kulturo. Predvsem pa takšen prostor, v katerem se spleta vezi in utrjuje družbena razmerja, nosi preprosto resnico, da v njem lahko vedno znova vsakdo občuti ali najde tisto, kar mu je vredno.

Mojca Perkon Kofol

Foto: arhiv JSKD Ol Nova Gorica

Prvi utrinki

V avli Mestne občine Nova Gorica se je s svojo prvo samostojno slikarsko razstavo predstavil **Igor Zimic**, Plavljani, ki že skoraj tri desetletja živi in ustvarja na Ajševici. Razstavo je naslovil *Utrinki*: njegova dela se nanašajo na družbeno-politične dogodke, o katerih premišljuje skozi likovno govorico. Volilne obljube, problematika plinskega terminala v Tržaškem zalivu, nasedla križarka Costa Concordia, vojna, be-

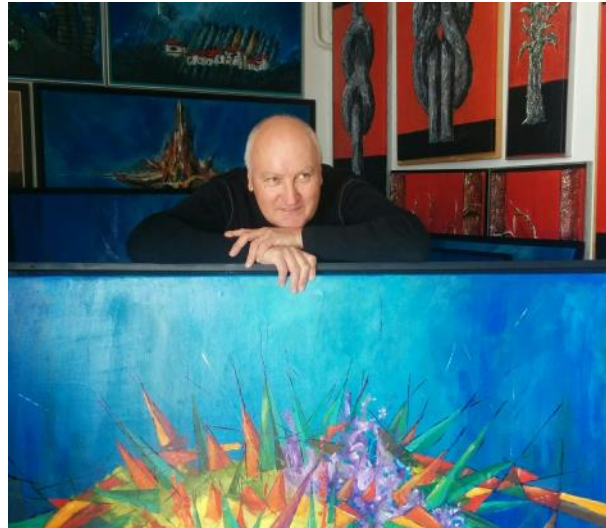
gunci in migracije, nadzor in omreženost ... To so namigi na vsebine, ki jih gledalec razbere iz naslova dela. Njegova platna so abstraktnih oblik in intenzivnih barv, med katerimi izstopa modra. Najbrž je na njegov izraziti kolorizem vplivala mladost ob Soči. Ob obrežju reke sta njegov nono in oče imela obrtniško delavnico, kjer sta izdelovala kovane predmete za cerkve, kapelice in druge detajle, kasneje pa sta vlivala betonske izdelke. Prav z njima je preživel veliko ur v opazovanju, učenju in

ustvarjanju. Čeprav ga je poklicna pot, navkljub želji po srednji oblikovni šoli, zapeljala na področje elektrotehnike, zaposlen je kot elektroinženir v podjetju Soške elektrarne, je nekaj let nadaljeval nonovo in očetovo dejavnost. Posvečal se je estetskemu elementu iz betona in tako okrasil številne zasebne in javne površine z okrasnimi predmeti (park gradu Kromberk, stopnišče in ograja samostana na Kostanjevici in drugo).

Petra Paravan

Utrinek s prve samostojne razstave, foto: osebni arhiv

Igor Zimic v svojem ateljeju, foto: osebni arhiv

Dokumentarni film o Adeli Jerončič

V okviru nesnovne in žive dediščine je Goriški muzej pod vodstvom Darje Skrt v letih od 2012 do 2014 snemal dokumentarni film o Adeli Jerončič, njeni družini in Mešanem pevskem zboru Jože Srebrnič. Nastalo je več deseturno gradivo, ki so ga letos zmontirali v celovečerni dokumentarni film z naslovom Adele – Adela, "Zame je glasba bog".

Dokumentarni film Adele - Adela, "Zame je glasba bog", foto: Petra Paravan

Film pripoveduje o glasbi, ki je vtkana v Adelino življenje. Njen oče si je zamislil, da bi hčerka igrala klavir, in ji ga je kupil. Kmalu je začela obiskovati glasbeno šolo, vstajati je morala ob peti uri zjutraj, pešati do Avč, da se je z vlakom odpeljala v Novo Gorico. Ob pogovoru z Ano Skrt je Adela priznala, da jo je najbolj ganil prav igrani prizor sprehajajoče se male punčke v krilcu. S pridobljenim teoretičnim znanjem in prirojenim posluhom je začela

pisati parte za instrumente, ki so jih igrali glasbeniki, zbrani pri njih doma. Sčasoma je ugotovila, da sliši drugače kot drugi, potrditev pa je dobila na srednji glasbeni šoli v Ljubljani, ko so ji profesorji povedali, da ima absolutni posluh. Seveda je Adela pripomnila, da je ta dar lahko tako v škodo kakor tudi v korist.

Že štirideset let vodi Mešani pevski zbor Jože Srebrnič. Čeprav se Adela že toliko let posveča zborovodstvu, pa vedno pou-

dari, da je po duši pianistka. S pevci so kakor ena velika družina. Resda v zboru prepevajo tudi njen soprog in sin z ženo, ki je prav tako glasbenica, pedagoginja in zborovodkinja.

Film nam približa tudi odnos med Adelo in možem, ko na simpatičen in hudomušen način obujata spomine na njune skupne začetke pred petdesetimi leti. Oba sta povezana z vokalno in instrumentalno glasbo, ki je zaznamovala njuno pot. Po občinstvu v dvorani sodeč so ravno ti prizori poželi največ prisrčnega smeha. Seveda sta se tudi njuna sinova prepustila glasbi, raziskovala sta različne zvrsti, med drugim jima lahko prisluhnemo v sestavi Eclipse (Tribute to Pink Floyd). Adela upa, da se bo tradicija iz njihove hiše nadaljevala, in vse kaže v to smer, saj vnuki že igrajo na instrumente in vadijo v domači skupini.

V pogovoru po projekciji filma je Adela obrazložila, da je njeno pravo ime Adele. Zahvalila se je Goriškemu muzeju in mag. Darji Skrt, Jožetu Kralju, Kulturnemu društvu Svoboda Deskle in seveda Mešanemu pevskeemu zboru Jože Srebrnič, ki so ji film skupno poklonili ob 8. marcu (projekcija je bila v petek, 11. marca, v Kulturnem domu Deskle). Adela je pogovor zaključila z mislijo: "Glasba polni življenje in ga naredi bogatejšega."

Petra Paravan

Ana Skrt in Adela Jerončič: foto: Petra Paravan

Sodelujoči pri nastajanju filma, foto: Petra Paravan

Dve predstavi, dve skupini, en Mak

Gledališka skupina Mak Kulturnega društva Svoboda Deskle se je v lanske sezoni povečala za mladinski sestav. Odraslim makovcem so se pridružili mladi igralci iz deskljanske osnovne šole, ki letos v večini zaključujejo 1. letnik srednje šole in deveti razred. Obe skupini sta v letošnji sezoni postregli z zanimivo predstavo.

Starejši makovci, **Martin Gerbec, Julija Ipavec, Katarina Jerončič, Nejc Laščak in Jani Klančič**, so pod režisersko taktirko **Gorazda Jakominija** uprizorili »inteligentno komedijo, kakršno redko vidimo na naših odrih«. Predstava **ČRNO, BELO..!?**^ (premiera v decembru in številne ponovitve), po motivih romantične drame *Zasebno življenje* avtorice **Ulrike Syha**, pripoveduje o odnosih v sodobnem duhu časa. Junaki živijo karieristično življenje, ljubezen je izgubljen odmev, ki se na trenutke zatakne v tradicionalnem razumevanju odnosov med spoloma. Kljub »polnemu« življenju človek ostaja »prazen« in seveda vse bolj išče iskreno ljubezen.

Mlajši makovci v sestavi **Domen Medvešček, Jakob Murovec, Anika Mugerli, Karin Lazar in Hana Gabrijelčič** so se posvetili temi, ki jo dobro poznajo: današnji najstniki. Mladi večkrat slišijo, kako je bilo včasih vse drugače in celo, kako bi potrebovali stari način vzgoje. Prav ta motiv je bil osnova za predstavo (PRE)VZGOJA, pravi **Jan Pirnat**, ki je napisal besedilo zanjo, mentorica skupine **Maja Nemec** pa je besedilo nekoliko preuredila in ga skupaj z igralci dopolnila z avtorskimi vložki. Premiero so imeli v aprilu. Želimo jim še veliko ponovitev!

»Zelo sem užival v vlogi norega direktorja, ki ima vse pod nadzorom in muči svoje stranke. Tudi soigralci in mentorica Maja so bili odlični, tako da mi je bilo v velik užitek.« (Domen Medvešček)

»Letošnja predstava je bila za nas kar velik izziv, saj je bila daljša od lanske in vsak se je moral vživeti v vlogo težavnega najstnika. Jaz sem igrala egoistko. Vloga se mi je na trenutke zdela zelo zahtevna, saj imam popolnoma drugačen karakter. Predstava je bila po mojem mnenju zanimiva, saj smo na duhovit način predstavili najstnike in probleme, s katerimi se spopadajo.« (Hana Gabrijelčič)

»Če nisi na Facebooku, ne obstajaš. V računalniški igri si prvak, v resnici pa sploh še nisi bil blizu igrišča. Prišli smo tako daleč, da že najmlajšim ponujajo tečaje za boljšo gibljivost (joga, pilates za dojenčke ipd.). Po drugi strani smo bombardirani s strani medijev, ki nam prodajajo življenjski slog. Zdi se, da bi bilo najbolje, da drugi živijo naše življenje. Z internetom smo postali ranljivi v smislu, da nič več ni sveto/zasebno. Nimamo več prostora za umik izpred soja žarometov. In mladi potrebujejo prostor, kjer si lahko oddahnejo od vseh pritiskov, ki si jih največkrat sami nalagajo.« (Jan Pirnat)

Petra Paravan

ČRNO, BELO..!?, foto: David Verlič

(PRE)VZGOJA, foto: Marjan Gabrijelčič

Klub keramikov Kanal

Tradicionalna vsakoletna razstava

V petek, 20. maja, je Klub keramikov Kanal v prostorih Galerije Rika Debenjaka v Kanalu pripravil odprtje tradicionalne vsakoletne razstave članov kluba. Letos se s svojimi izdelki predstavlja 19 avtorjev. Razstava je zaradi njihovih različnih pristopov precej raznolika in predstavlja različne možnosti ustvarjanja z glino. Številne obiskovalce sta najprej nagovorila predsednik kluba **Ferdo Žorž** in predsednica prosvetnega društva Soča Kanal **Milica Zimic**. O razstavi ter posameznih izdelkih je ob odprtju spregovorila umetnostna zgodovinarica **Petra Paravan**.

Zavedajoč se, da je tudi pogostitev na koncu pomemben del dogodka, so člani kluba pod taktirko **Dragija Lazovskega** s svojimi dobrotami ustvarili pravo kulinarčno razstavo.

Besedilo in fotografije: Primož Kožuh

Predsednik kluba Ferdo Žorž

Umetnostna zgodovinarica Petra Paravan

Ščebet ptic v otroških očeh

V soboto, 23. aprila, smo se posamezni učenci iz 6., 7., 8. in 9. razreda udeležili ektempora na temo ptice. K ustvarjanju so nas prijazno povabili lastniki Parka Pečno, ki so nam nudili ustvarjalni prostor in prigrizke. Začeli smo ob 9. uri. Mentorici **Metoda Čobal** in **Aleksandra Skrt** sta nam pomagali poiskati navdih in nas omejili z vključevanjem določenih barv v sliko. Najprej smo narisali skico, jo prenesli na platno in nato začeli slikati. Ustvarjali smo do dvanajstih, vendar ni bilo dovolj časa, da bi slike dokončali. Zadnje detajle smo dodali v petek po pouku.

V soboto, 14. maja, pa smo imeli odprtje razstave. Zaradi slabege vremena je bil dogodek prestavljen v avlo šole, kjer smo se učenci predstavili z recitacijo pesmi in igranjem na violino in flavto. Gospa ravnateljica **Milka Zimic** je nagovorila obiskovalce in razstava je bila odprta.

Matej Gorjup, 9. a, OŠ Kanal

Ptice so učence očarale, foto: arhiv OŠ Kanal

Mesec knjige na Osnovni šoli Kanal

Mesec april zaznamujejo kar trije dnevi, povezani s knjigami, zato ga upravičeno poimenujemo mesec knjige. 1. aprila je bil rojen danski pravljicar H. C. Andersen in ta dan je bil proglašen za mednarodni dan knjig za otroke, 20. april je dan slovenske knjige, 23. april pa svetovni dan knjige. V aprilu se v Sloveniji in drugod po svetu odvijajo razne prireditve, prodaje knjig in številni dogodki, povezani s knjigami.

Na naši šoli smo se odločili, da bomo mesec knjige obeležili na svoj način. Pod mentorstvom učiteljice in knjižničarke **Zvonke Cigoj** smo v šolski knjižnici začele izpisovati pesmi, misli in uganke o knjigah. Izdelale smo tudi razne plakate na omenjeno temo. Plakat o nastajanju knjige pa sta prispevali učenki izbirnega predmeta literarni klub. S tem smo tudi druge učence želele opozoriti na to, da je mesec april posvečen knjigam. S plakati smo opremile panoje v spodnji in zgornji avli šole. Ob razstavi smo v spodnji avli učencem, učiteljem in staršem ponudili veliko število odpisanih knjig iz naše šolske knjižnice. Odziv je bil velik, skoraj vse knjige so že pošle, kar kaže na to, da so knjige, kljub računalnikom in

drugi elektroniki, še vedno za nas zanimive. Naj zaključimo z mislijo, ki nam je najbolj sedla v srce in se glasi takole:

Knjige bi morale voditi k enemu od naslednjih ciljev: modrost, sočutje, radost in korist.

Zapisale: **Tea Simonič, Gaja Čuferli M. in Manca Velišček, 8. razred OŠ Kanal**

Domovino smo počastili zelo inovativno

OŠ Kanal je v maju sodelovala v projektu Inovativnost in ustvarjalnost mladih za prihodnost domovine. Učenci so bili povabljeni, da se na inovativen način spomnijo 25. obletnice samostojnosti naše domovine. Izbrali smo tri dejavnosti, ki so zahtevale veliko priprav in sodelovanja učencev in mentorjev. Z lego kockami smo gradili slovenske znamenitosti in jih postavili na zemljevid Slovenije, iz 1800 domin smo zgradili slovensko zastavo, še večja zastava Slovenije pa se je pokazala v športni dvorani, ko se je odprlo kar 162 dežnikov. Kako so ustvarjali z lego kockami in dominami, sta zapisala **Janez** in **Eva**, učenca 3. razreda.

Iz domin je nastala slovenska zastava

18. aprila smo se učenci OŠ Kanal zbrali zaradi posebne priložnosti. Sestavljali smo domine, in sicer za šolski projekt ob 25. obletnici osamosvojitve Slovenije. Iz 1800 domin smo sestavili trobojnico oziroma slovensko zastavo. Naš projekt je potekal v šolski knjižnici, kjer smo najprej markirali velikost zastave, nato smo se začeli pa "ubadati" z matematiko, koliko domin gre v eno vrsto in koliko vrst posamezne barve je treba narediti. No, ko smo po eni uri in pol računanja le prišli do rešitev, smo se lotili sestavljanja. Sicer so se nam domine tudi večkrat podrle, a nam je po štirih urah le uspelo sestaviti zastavo. Ta dogodek pa

smo posneli z nešteto kamerami, saj takega projekta ne gre pozabiti. Predvsem pa smo se imeli lepo.

Eva Trampuš, 9. a

Gradil sem Aljažev stolp

Ko sva se s prijateljem ravno odpravljala domov, je prišel do naju sošolec in naju povabil k sodelovanju pri projektu ob petindvajseti obletnici države. Privolila sva in odšla v učilnico, kjer smo najprej na tla označili Slovenijo. Po tem nam je učiteljica ponudila, naj si izberemo eno znamenitost Slovenije. Izbrala sva si Aljažev stolp. Pri gradnji je bilo najtežje ugotoviti, kako narediti iz kock valj. Po več poizkusih sva končno odkrila način. Potem sva izbrala barve.

Stolp sva zgradila v barvah slovenske zastave. Pri tem so se nam pridružili tudi učenci drugih razredov. Vsak je nekaj zgradil. Ko pa smo vsi končali, smo izdelke postavili v označeno Slovenijo in jih približno umestili, kamor spadajo. Nazadnje pa je učiteljica fotografirala dokončano Slovenijo.

Janez Medvešček, 9. a

Na koncu je nastal film, ki si ga lahko ogledate na spletni strani OŠ Kanal, v katerem ob branju nagrajenega literarnega prispevka o domovini, ki ga je napisala **Manca Velišček**, lahko vidite, kako so nastajali slovenske znamenitosti in simboli.

OŠ Kanal se zahvaljuje vsem, ki ste na kakršen koli način pomagali pri izvedbi projekta. Pred dnevom državnosti bomo svojo domovino počastili še enkrat pred občinsko stavbo, kjer bodo učenci iz dežnikov še enkrat sestavili slovensko zastavo. Vabljeni na ogled.

Zapisala: Irena Hočevvar Križnič

Slovenija praznuje 25. rojstni dan

Osnovna šola Vič je skupaj z Območnim združenjem veteranov vojne za Slovenijo mesta Ljubljane razpisala literarni natečaj *Moja rodna domovina*, z naslovom Slovenija praznuje 25. rojstni dan. Literarni natečaj je potekal pod častnim pokroviteljstvom predsednika Republike Slovenije gospoda **Boruta Pahorja**. Na natečaj smo se odzvali tudi na Osnovni šoli Kanal ter pisali na omenjeno temo. V zborniku, ki je izšel ob tej priložnosti, je bilo objavljenih kar 12 prispevkov naših učencev. Naj navedem njihova imena: **Andraž Hvalica**, **Janez Lemut**, **Aljaž Gerbec**, **Ana Vidmar**, **Staša Zavec**, vsi iz 6. b (mentorica **Suzana Kavčič**); **Manca Velišček**, **Tea Simonič**, **Maja Laščak**, 8. a; ter **Lucija Humar** in **Domen Gabrijelčič**, 8. b (mentorica **Zvonka Cigoj**); **Neža Jeklin** in **Eva Trampuš**, 9. a (mentorica **Irena Hočevvar Križnič**).

Manca Velišček, učenka 8. a razreda, je prejela za svoj literarni prispevek priznanje in medaljo. Povabljen je bila na zaključno prireditev, ki je potekala 5. aprila v Ljubljani.

Zvonka Cigoj, Osnovna šola Kanal

Nagrajeni literarni prispevek

Pozdravljeni! Moje ime je Manca Velišček in ne spomnim se, kdaj in kako je nastala naša samostojna država. Iz pripovedovanja pa vem, da je bila to velika prelomnica za ves slovenski narod, saj so takrat Slovenci prvič v zgodovini zaživel v svoji državi.

Babica mi je povedala, da so z mešanimi občutki pričakovali dan, ko naj bi se uresničila plebiscitarna volja Slovenk in Slovencev. Skoraj niso verjeli, da bodo živeli v tako urejeni domovini kakor večina naprednega sveta in bodo končno zadihali svoboden zrak. Bali so se, kaj bosta naredili jugoslovanska vlada in vojska. Težko so verjeli, da bosta to le nemo opazovali, in niso se motili. Začela se je vojna, ki pa na srečo vseh ni bila tako obsežna in dolgotrajna, kot je bila pri južnih sosedih. Kljub temu pa je terjala človeška življenja, a ljudje so bili odločni, da hočejo naprej sami, po svoji poti. To jih je navdajalo z vztrajnostjo in pogumom, da so prepričali svet, da bodo znali in zmogli. Počasi so Slovenijo začele priznavati vse države sveta. Vodilni so takrat postavili temelje naše majhne države. Dobili smo svojo zastavo, grb ter himno, in kar je najpomembnejše, zaživila je demo-

kracija. Marsikdo je dvomil, da nam bo to sploh uspelo. Babica je še dodala, da so med ljudmi takrat vladala močna čustva. Veliko jih je hotelo sodelovati pri oblikovanju nove domovine, ponosni so bili na nove voditelje, ki so imeli vizijo popeljati Slovenijo v nove čase. Sedaj meni, do so ljudje po petindvajsetih letih kar malo razočarani, ker sta radost in veselje nekoliko splahnela. Zdi se ji, da jim domovina in življenje v njej ne pomenita več toliko kot takrat.

Babica je razmišljala, da vsi skupaj premalo storimo, da bi nam bilo lepše, in da se premalokrat spomnimo tistih lepih trenutkov in upanja ob nastajanju nove države. Moja babica je še danes ponosna, da so bili takrat tako enotni in složni.

Sedaj razumem, da so se Slovenci takrat prav odločili. Živimo v demokratični in samostojni državi. Smo delavni in pošteni, vendar včasih kar preveč čakamo, kaj nam bo domovina dala, ne da bi pomislili, kaj bi mi lahko dali njej.

Življenje v samostojni državi bi moralo biti za nas vse veliko darilo naših prednikov, ki so si dolga leta in stoletja na različne načine prizadevali, da bi bili na naši zemlji

svoj gospodar. Sama se zavedam, da je bila in je še vedno za našo mlado državo velika priložnost, da bodočim rodovom dokažemo, da smo delavni in pošteni ter da imamo slovensko besedo in naš košček zemlje radi. Pregovor pravi, da je v slogi moč. Bomo torej složni in pokažimo svetu, da smo, čeprav nas je malo, vredni tega, da je naša Slovenija delček zemeljske oble.

Manca Velišček, 8. a
(po pripovedovanju babice Adrijane)

Prispevek Domna Medveščka je bil izbran v okviru javnega natečaja Zavoda Republike Slovenije za šolstvo na temo Inovativnost in ustvarjalnost mladih za prihodnost domovine in predstavljen na osrednji prireditvi, ki je bila 3. junija 2016 v prostorih plesne šole Bolero v Ljubljani.

Domovina

Domovina je zanimiv izraz, še posebej za Slovence. Od razpada Karantanije v 9. stoletju našega štetja do odcepitve od Jugoslavije leta 1991 nismo imeli svoje države. Kaj smo sploh imeli za svojo domovino? Takratno državo?

Slovar slovenskega knjižnega jezika nam za besedo *domovina* ponudi sledečo razlago: *dežela, v kateri se je kdo rodil, v kateri prebiva*. Izvemo tudi, da so z besedo *domovina* včasih označevali tudi dom, torej hišo. To nam pove, da v bistvu sploh ni važno, ali smo imeli državo ali ne, saj se naša čustva do domovine niso spreminjala. Kot domovino smo upoštevali takratno državo oziroma deželo v bližini kraja rojstva. Tudi sedaj, ko imamo svojo državo, se naša čustva niso spremenila. Do države že, a ne do domovine. Domovina potemtakem ni enaka državi. Ali pač?

Že uporaba izrazov *domovina* ga kliče (mora v vojsko) ter *umrl je za domovino* (umreti v vojni za domovino, v obrambi) nam na videz nakazuje enačenje domovine z državo. Saj besedo *domovina* lahko v teh izrazih zamenjamo z besedo *država* in pomen ostane isti. Toda vprašajmo se, zakaj uporabljamo različico z besedo *domovina*. Ali gredo ljudje v vojsko, ker se bojijo, da razpade, se uniči država, ali se bojijo za pokrajino, za ljudi, za domovino? Odgovor mislim, da je jasen. Bojujejo se za domovino oziroma za dom in rod. V prejšnji povedi se skriva še en dokaz, da se ljudje bojijo za domovino in ne za državo. Prvi in drugi del stavka imata enak pomen.

Po jezikovni si oglejmo še bolj čustveno plat vprašanja država in domovina. Na zemljo je bil človek že od nekdaj zelo navezan. Posebno kmetje, saj jim je zemlja predstavljala vir prihodkov, način preživetja. In kaj smo bili Slovenci zadnjih tisoč let drugega kot kmetje?

Na domovino smo že pregovorno navezani. Gradnja hiše, kjer se bomo ustallili in imeli družino, je za nas, Slovence, velik projekt. Ker smo v hišo vložili trud, se neradi selimo in ostanemo v njej po navedi do smrti. Enako je z domovino. Ker smo vanjo vlagali trud, da je niso zajeli Turki in drugi, smo nanjo navezani. In to je edino prav.

Domen Medvešček, 8. a, OŠ Deskle

Male sive celice

Predtekmovanje

Sedmošolci OŠ Deskle, **Luka Maffi**, **Urška Krumpak** in **Kristjan Bašelj**, smo v preteklem šolskem letu sodelovali v kvizu Male sive celice. 15. septembra 2015 smo odšli na prvo izmed osmih letošnjih predtekmovanj, ki je za področje Primorske potekalo na OŠ Šturje v Ajdovščini. Za štiri mesta, ki omogočajo merjenje moči pred televizijskimi kamerami, se je potegovalo trideset ekip sedmošolcev iz osnovnih šol širne Primorske. Zasedli smo drugo mesto. Naše priprave na televizijski del tekmovanja so potekale pod mentorstvom učiteljice **Karin Sirk**.

Prvo snemanje

V sredo, 13. januarja 2016, je napočil veliki dan, ko smo se sedmošolci skupaj z lanskimi tekmovalci, šestošolkami ter nekaj srečneži iz devetega razreda odpravili na snemanje televizijske oddaje Male sive celice v Ljubljano in si še v sanjah nismo predstavljali, kaj nam bo ta dan prinesel.

Po prihodu v Ljubljano smo se takoj odpravili do stavbe RTV-ja. Pred njo smo se ob kipu Dečka s piščalko tudi fotografirali. Ob prihodu v garderobo so navijači odložili nahrbtnike, tekmovalci pa smo odšli na maskiranje. Ja, tudi to je bilo zame nekaj novega. Končno je le napočil čas za odhod v studio, kjer so se navijači razporedili po tribunah, tekmovalci pa smo odšli na svoja mesta. Naš nasprotnik je bila Osnovna šola Podbočje. Pred začetkom snemanja sem imel kar veliko tremo, a ko so se kamere prižgale in je režiserka naznanila začetek snemanja, se je porazgubila. Snemanje je gladko teklo in na koncu kar nismo mogli verjeti, kako hitro je čas minil. Mogoče se nam je tako zdelo tudi zato, ker smo ves čas oddaje vodili in na koncu slavili gladko zmago z rezultatom 34 proti 50, kar je navdušilo naše navijače in spremljevalce. To seveda pomeni, da se bomo na takšno avanturo podali vsaj še enkrat, morda pa ...

Drugo snemanje

Sreda, 16. marca 2016. Zaradi zgodnje ure snemanja smo iz Deskel odrinili že ob 6.15 in bili v Ljubljani pred našimi nasprotniki, Osnovno šolo Dravljje. Potek priprav na snemanje nam je bil že dobro poznan in kmalu je napočil čas, ko smo se morali posesti na naša mesta, ob tem pa zopet

Fotografiji sta s sprejema pri županu 10. junija 2016, foto: arhiv Občine Kanal ob Soči

začutili kanček pozitivne treme. Ob izdatni pomoči svojih navijačev smo na koncu slavili že drugo zmago, tokrat z rezultatom 54 proti 48. To nas je pripeljalo v četrtfinale, kar pomeni med osem najboljših ekip. Torej, mi gremo pogumno naprej.

Tretje in četrto snemanje

V sredo, 6. aprila 2016, smo se tekmovalci z navijači odpravili v Ljubljano na tretje snemanje oddaje Male sive celice. V četrtfinalu, kjer je ostalo samo še osem ekip, smo tekmovali proti Osnovni šoli Vojnik. Snemanje je potekalo po nam že znanem in utečenem scenariju, pri čemer smo ves čas oddaje vodili in na koncu prepričljivo zmagali z rezultatom 56 proti 40. Uspeha smo bili skupaj z navijači zelo veseli, saj smo s tem postali polfinalisti, kar je bilo, glede na naša prvotna pričakovanja, že samo po sebi velik uspeh.

Na četrto snemanje smo odšli 20. aprila 2016, pomerili pa smo se z Osnovno šolo Toneta Čufarja iz Maribora. Igra je bila

zelo izenačena in čeprav smo skozi celotno oddajo za malenkost vodili, je bila zaloga točk na koncu premajhna za spodrsrljaj, ki se nam je zgodil ravno pri zadnjem vprašanju. Napačen zadnji odgovor je pomenil poraz z rezultatom 47 proti 50 in naša pot se je tako končala v polfinalu, kar pomeni tretje mesto v Sloveniji. V tistem trenutku smo bili kar malo razočarani in težko smo sprejeli dejstvo, da nam je eno samo, zadnje vprašanje prekrizalo naše načrte, a kaj hočemo, v življenju pač ne moremo biti vedno prvi, vsekakor pa je bila ta izkušnja za nas nepozabna in za našo šolo velik uspeh, saj smo se po dolgih letih ponovno uspeli uvrstiti na snemanje in v Ljubljani uspešno predstavljali našo šolo kar štirikrat.

Kristjan Bašelj

OŠ Deskle

Soča 2025 – reka, kakršno si želim

Unesco klub iz Gorice je že tretje leto zapored organiziral kulturni natečaj, namenjen šolam z obeh strani meje, da bi mlade spodbujal v želji po spoznavanju zgodovine teh naših v preteklosti tako izmučenih obmejnih krajev in jih usmeril k razmišljanju o vlogi in pomenu reke Soče, vzdolž katere sta se razvili posebni kultura in civilizacija. Tema letošnjega natečaja je bila Soča 2025 – reka, kakršno si želim. Med šolami iz Slovenije smo se natečaja udeležili le mi in učenci OŠ Frana Erjavca iz Nove Gorice. Na razstavi, ki se bo septembra iz Italije preselila v Goriško knjižnico Franceta Bevka, bodo predstavljeni naši likovni, glasbeni in literarni prispevki.

Za pokušino vam v branje ponujamo nekaj pesmi iz literarnih del.

Deskljanski rap o Soči

*Jst kopam se u Soči
Podnjvi in ponoči
Je mrzla al pa gorka
Tle u Djskljih zmjri je prava
Ni topla ku kava
Nit ledena ku led
Ma je lohko drugim rekam za zgled
Je 100x buljša ku Bled
Ku uno jezero z eno kapelco na sred
In je buljša ku usaka reka na tem svet
U zgornjem delu je lepo zeleno-plava
Barva lih ta prava
Ni preveč kričoča
Je umirjajoča
In ta milina šumenja
K se nikol ne menja
In njena globoka struga
Je duga
Skozi pokrajino vijuga
V njej pa se kopamo mi
In je zadost placa da se okopaste še vi*

Sašo Tratnik, 9. a

*Bistra si in včasih deroča,
lepa naša Soča.*

*Na dnu imaš kamenje,
glasno je tvoje šumenje.*

*Po brzicah veslamo
in nikoli se ne vdamo.*

*Zate skrbimo,
ob tebi se lovimo.*

*Izviraš v prelepi Trenti,
v sosedi Italiji v Jadran izlivaš se v delti.*

Učenci 4. a

SOČA 2025 – reka, ki bi si jo želel

*Visoko v gorah rojena,
z enkratno, nenavadno barvo je obdarjena.
Se s hribi in dolinami ves čas sooča –
to je reka Soča.*

*Na svoji poti obrazov mnogo kaže,
brzi, se peni, dere, a nikdar ne laže.
Četudi umirjeno, lenobno, počasi se preliva,
pasti in zanke globoko v sebi skriva.*

*Nekoč morija okoli nje se je godila,
dokazov mnogo v valovih je poskrila.
Za njo ostali bridki so spomini,
kot opomin in svarilo naši domovini.*

*Ko mimo doma mojega na svoji poti teče,
telo mi zadrhti od sreče,
lepote njene oko in duša se naužije,
ko v peresno lahkem teku pred mano se razlije.*

*Že umetnike premnoge z lepoto je navdahnila,
poetu stihe na papir izlila,
in vsak, ki v bližini njeni kdaj postane,
ne more si kaj, da prizor globoko ga ne gane.*

*Soča, za nas enkratna in edina,
lepša kot vsaka slika, kot vsaka rima.
Ostati takšna mora za vse rodove,
z zgodbami, ki jih zapisala v svoje je bregove.*

Kristjan Bašelj, 7. a

Naša Soča

*Je hitra, počasna,
nikoli preglasna.
Pomirljivo šumlja,
ko čez brzice skaklja.*

*Jasnina in milina
odsevata v njej,
neskončna modrina
v njej ne pozna mej.*

*Iz celega sveta
se okoli Soče zbira družčina:
turisti,
ribiči in kajakaši
pa seveda še krajani naši.*

*Včasih deroča
poplavi (čez) breg,
a vedno bo Soča
in naša na vek!*

Nina Tinta, 9. a

26. nacionalni Otroški parlament – Pasti mladostništva

Tudi letos smo bili učenci naše šole dejavni na Otroškem parlamentu. Tema letošnjega, že 26. Otroškega parlamenta je bila Pasti odraščanja. Na šoli smo imeli predavanja in druge dejavnosti, o katerih smo nato poročali na občinskem Otroškem parlamentu na Občini Kanal ob Soči. Glede na temo so bili na naši šoli v dejavnosti vključeni učenci od 7. do 9. razreda. Najdejavnejši so bili predstavniki šolske skupnosti **Urška Marušič** in **Lovro Tinta** iz 7. a, **Domen Medvešček** in **Mojca Gabrijelčič** iz 8. a ter **Meta Orlič** in **Klara Križnič** iz 9. a. Ti učenci smo zastopali šolo na Občinskem parlamentu 15. marca.

Na regijskem Otroškem parlamentu v Novi Gorici 22. aprila smo se zbrali predstavniki osnovnih šol iz naše regije in razpravljali o dialogu med osebama. V ponedeljek, 11. aprila, sva se z Lovrom Tinto

odpravila še v Ljubljano, na nacionalni Otroški parlament, ki je potekal v stavbi Državnega zbora Republike Slovenije. Po uvodnih nagovorih smo se razdelili po skupinah, ki so obravnavale različne pasti mladostništva. Pripravili smo poročilo in ga nato prebrali v veliki dvorani. Sledila je razprava o letošnji temi. Domov smo se vrnili zadovoljni. Izbrali smo tudi temo parlamenta za prihodnje leto – Mladi in načrtovanje prihodnosti.

Domen Medvešček, 8. a, OŠ Deskle

S frtaljo in hlebnico v Šmartnem

V letošnjem šolskem letu, v mesecu aprilu, smo sodelovali v projektu *Kuhna pa to* (tekmovali v kuharskih veščinah avtohtonih lokalnih ali regionalnih posebnosti). Z Osnovno šolo Dobrovo, ki je v projektu že več let, smo tako navezali stike in se ponovno srečali v Šmartnem, na tradicionalni prireditvi *Brda in vino*.

Tradicionalna vinska prireditev vsako leto dodobra napolni "šmartenske gase". Kleti starodavne vasice ponudijo obiskovalcem v pokušino vrhunska vina briških vinarjev z obeh strani meje. Organizirane so bile vodene degustacije s posebnimi poudarki na kulturi pitja z gurmanskimi priboljški.

Naša šola je gostom ponudila tipične jedi, ki so značilne za naš kraj, in sicer frtaljo z zelišči in hlebnico. Sodelovali smo: **Brina** in **Meta Orlič**, **Marjeta Pertovt**, **Miha Valentinčič** in **Lara Vončina**.

Zapisala: Lara Vončina, OŠ Deskle

Lunino kraljestvo

V četrtek, 2. junija, si je v Kulturnem domu Deskle veliko otrok, staršev in starih staršev ogledalo glasbeno pravljico z naslovom Lunino kraljestvo, ki so jo pod mentorstvom **Mojce Maver Podbersič** pripravili učenci OŠ Deskle. V njej so poleg otroškega pevskega zbora nastopili učenci 4. in 6. razreda ter solistka iz 9. razreda. Avtorica zgodbe in pesmic je **Brigita Tornič Milharčič**, glasbeno jo je opremil **Branko Petrovčič**, pravljica pa to leto obeležuje 22 let obstoja in je do zdaj doživela številne uprizoritve in razveselila veliko otrok in njihovih spremljevalcev.

Zgodba pripoveduje o luninem kraljestvu, v katerem so srečno živele zvezdice in Luna, dokler se niso neke noči prebudile in videle, da je njihovo kraljestvo čisto popackano. Luna je ugotovila, da to počnejo zvezde Packe, ki pa so že kovalle novo grdobijo. Hotele so jo ugrabiti in zavzeti njeno kraljestvo, pri tem so jim pomagali Črni oblak, Strela in Grom. Ko so Luno ugrabili, so se morale zvezdice hitro domisliti načrta, kako bi jo dobile nazaj. Skupaj z Belim oblakom so odšle do Lunine ječe, nato je Beli oblak s snegom posul Packe in jih opral, zvezdice pa so Luno rešile in odpeljale nazaj na njen grad. Skesane Packe so se opravičile za svoja dejanja in Luno prosile, če lahko ostanejo v njenem kraljestvu. Luna je končno odločitev prepustila zvezdicam, ki so bile milostne in so privolile, tako da še sedaj svetijo na nočnem nebu skupaj s kraljico Luno.

Predstava je bila odlično odigrana in je ob ubranih otroških glasovih, domiselni kostumografiji in scenografiji, vodenju in tehnični podpori ponudila obilo užitka tistim, ki smo si jo ogledali. Želim si, da bi naša šola uprizorila še veliko takšnih predstav.

Kristjan Bašelj, 7. a, OŠ Deskle

Na stojnici smo ponujali jedi, značilne za kraj Deskle: frtaljo z zelišči in hlebnico. Foto: arhiv OŠ Deskle

Letošnji občinski nagrajenci

Na svečani proslavi ob prazniku Občine Kanal ob Soči, ki je bila v kulturni dvorani v Desklah 26. aprila, so nagradili zaslužne posameznike in društvo. Letos sta nagradi Občine Kanal ob Soči, ki jo je nagrajenkama podelil župan Andrej Maffi, prejeli gospe Adela Jerončič in Olga Bevčar, občinsko priznanje pa Mirica Testen, Plesno kulturno društvo Tince in Božidar Lovišček.

Adelo Jerončič, upokojeno glasbeno pedagoginjo, so za nagrado predlagali kar trije predlagatelji, in sicer KD Valentin Stanin Ročinj Doblar, MePZ Jože Srebrnič Deskle in Goriški muzej. Nagrado je prejela za svoje delovanje na področju zborovske glasbe. Adela Jerončič že štirideseto leto vodi Mešani pevski zbor Jože Srebrnič, ki uspešno sooblikuje številne krajevene in občinske prireditve, nastopa na revijah Goriški zbori pojo in Primorska poje, glas zbora pa je velikokrat segel tudi izven meja Slovenije. Sodelovala je v različnih pevskih sestavih, bila celo življenje predana glasbi in za svoje delo prejela številna priznanja. Občinska nagrada je priznanje za nešteto ur potrpežljivega strokovnega dela, ki je pomembno vplivalo na razvoj ljubiteljske glasbene dejavnosti v naši občini.

Olga Bevčar je prejela nagrado za dolgoletno delo v Društvu obolelih zaradi azbesta, uspešno udejstvovanje v Društvu upokojencev Deskle - Anhovo in delo v organizaciji Rdečega križa. V Društvu obo-

lelih zaradi azbesta že več let skrbi za finance in sodeluje pri organizaciji Šole zdravega življenja, društvenih ekskurzij in pomaga pri številnih nalogah v društvu. Z izrednim čutom za sočloveka in občutljivostjo za človeške stiske obiskuje starejše člane Društva upokojencev Deskle - Anhovo na domovih in v domovih starejših ter pomaga pomoči potrebnim v organizaciji Rdečega križa.

Priznanje Občine Kanal ob Soči so na občinski proslavi podelili **Mirici Testen**, dolgoletni članici Prosvetnega društva Soča, ki že več kot dvajset let skrbi za urejenost Galerije Rika Debenjaka, Gotske hiše in celotne okolice sklopa kulturnih objektov na Kontradi. S priznanjem Občine Kanal ob Soči so nagradili **Plesno skupino Tince**, skupino žena v zrelih letih, ki s svojo

pozitivno energijo velikokrat popestrijo dogajanje na družabnih srečanjih. Tince delujejo že deset let in s svojo dejavnostjo skrbijo za prepoznavnost Občine Kanal ob Soči. KS Deskle je predlagala za priznanje svojega krajana **Božidarja Loviščka**. Priznanje je prejel za svoje delovanje v društvu Odporne želve in v krajevni organizaciji ZB, s svojim prostovoljnim delom je sooblikoval številne družabne dejavnosti v domačem kraju.

Irena Hočevnar Križnič

Prejemniki priznanj: Božidar Lovišček, Danila Schilling za Plesno skupino Tince in Mirica Testen, foto: Pavšič-Zavadlav

Adela Jerončič je nagrado prejela za svoje delovanje na področju zborovske glasbe. Foto: Pavšič-Zavadlav

Olga Bevčar prejema nagrado iz rok župana za dolgoletno društveno delo. Foto: Pavšič-Zavadlav

Prejemniki občinskih nagrad in priznanj za leto 2016, foto: Pavšič-Zavadlav

Adel Seyoun

Obsoški Picasso

»Pravijo, da sem Picassu vizualno podoben, mogoče v očeh, pogledu. Morda v tem, da stalno iščem, raziskujem, razvijam in nadgrajujem ideje,« obrazloži Adel Seyoun vzdevek, ki mu ga pripisujejo. »Slik ni treba vedno razumeti, pomembno je, da se postaviš v odnos s sliko: Kaj mi je všeč, kaj mi ni všeč? Važno je uživati v barvi, obliki, igri likovne govorice. Marsikdo mi reče, da vedno vidi nekaj novega v mojih delih, morda kakšen detajl, ki odpre novo sporočilnost.«

Adel Seyoun v juliju praznuje okrogel jubilej. V mesecu marcu je v kulturnem domu v Desklah spregovoril o svojem življenju in delu, obenem pa je tudi obrazložil postavljene slike, kar se ne zgodi pogosto, saj na razstavah njegova dela predstavljajo le likovni kritiki.

Rodili ste se v Iraku, v vasi blizu Bagdada. Kakšni so spomini na otroštvo?

Rodil sem se kot najmlajši, deveti otrok. Oče je nato poročil še eno ženo, imela sta prav tako 9 otrok. Bili smo velika družina z 18 otroki, vsi skupaj smo živeli v eni hiši, poznali nismo nika kršnega ljubosumja, med seboj smo se spodbujali in si pomagali. Zanimivo je bilo, ko smo se, denimo s petimi avti odpravili na izlet ali večerjo.

Verjetno ste že kot otrok veliko ustvarjali?

Številne ure sem opazoval mamo, ko je izdelovala tapiserije, pozoren sem bil na oblike in barve. Oče je imel trgovino, material je dobival v škatlah. Na te škatle sem začel risati in slikati različne

vzorke, naravo, robote itd. Seveda se je oče jezil name, saj je potem v teh škatlah robo tudi prodajal. Ko pa so kupci videli poslikave, so bili navdušeni in oče mi je dovolil naprej ustvarjati.

Človek, akril na platnu, 60 x 80 cm, 2016, foto: osebni arhiv Adela Seyouna

V številčni družini ste se bratje in sestre med seboj spodbujali. Kako se je to kazalo na začetku vaše likovne poti?

Naj povem, da je med brati in sestrami veliko umetnikov: slikarjev, glasbenikov, pevcev, nekateri so žal že pokojni. Starejši brat je študiral slikarstvo in me

je marsikaj naučil. Na srednji šoli smo imeli profesorja, ki ni maral avantgardne umetnosti 20. stoletja, zato je nismo niti obravnavali, to znanje pa sem pridobil prav pri bratu.

Kako pa je potekalo vaše šolanje?

Najprej sem 6 let obiskoval osnovno šolo, nato 3 leta nekakšne srednje šole, slediti bi morala neke vrste 3-letna gimnazija, vendar sem to preskočil in se vpisal na likovno, pedagoško akademijo oz. na inštitut za upodabljajočo umetnost. Zaključil sem ga leta 1978. Raziskoval sem grafiko, ki me je popolnoma prevzela. To je bil tudi čas, ko je grafika postala zelo aktualna v svetu umetnosti. Odločil sem se za nadaljnji študij v Nemčiji in to naznanil svojemu očetu.

Oče je to vašo željo pokomentiral ...

Da češ kaj boš pa hodil v deželo, kjer je deloval Hitler, zakaj ne greš raje tja, kjer je Tito. No, odločil sem se za Berlin, uredil vse papirje in se odpravil na pot. Omenim lahko, da je bil oče veletrгоvec in da smo bili gmotno preskrbljeni.

Sedaj se začne zanimiva zgodba ...

Letel sem v Beograd, z vlakom sem se odpeljal proti Avstriji. Vlak se je za nekaj ur ustavil v Mariboru. Srečal sem se z Iračanom, odšla sva na čaj, še prej pa sem s pošte telefoniral domov. Ko sva spila čaj, me je vprašal, kje imam rdečo torbico, ki sem jo nosil pod pazduho. V njej sem imel potni list in 10.000 dolarjev. V trenutku sem prebledel, okamnel. Torbice ni bilo! Po isti poti sva se vrnila na pošto, kjer sem poprej telefoniral, in rdeča torbica je ostala ravno tam, kjer sem jo pustil, na visoki okrogli črni mizi, v obljudenem prostoru. Zbal sem se zaradi potnega lista, saj če ga ne bi imel ... V torbici je bilo čisto vse! Bil sem šokiran, v meni se je nekaj premaknilo. Prijatelju sem rekel: »Tu bom ostal! Ne grem prav nikamor! To bo moja nova domovina!«

In res je postala Slovenija vaš drugi dom. V Mariboru ste spoznali svojo bodočo ženo Marino.

Odšel sem na obisk k prijateljem Iračanom, ki so tam študirali. Prav na žuru v študentskem domu sem spoznal Marino, ki je na pedagoški akademiji študirala kemijo in biologijo.

Kako pa je potem prišlo do selitve na Akademijo lepih umetnosti v Sarajevo?

Imel sem sanje, ki so me nagovorile približno takole: »Pojdi v Sarajevo, tam boš diplomiral iz slikarstva kot prvi tujec.« Takoj sem se prebudil iz sanj, zbudil Marino in zjutraj sva hitro odšla v osrednjo knjižnico, da bi poizvedela, če je v Sarajevu likovna akademija. Še isti večer sva se z vlakom odpeljala v Sarajevo. V garderobi železniške postaje sva pustila vso prtljago in se peš odpravila iskat akademijo. Okoli 10. ure sva prišla na referat za študentske zadeve in na najino presenečenje je referentka povedala, da prvič po tolikih letih zaseda profesorski kolegij. Nek asistent me je vprašal, kje pa imam slike. Joj! Referentka je bila tako prijazna, da je poklicala taksi in takoj sem se s slikami vrnil na akademijo. Bilo je nekje konec avgusta ali na začetku septembra, dan je bil sončen, ves sem bil prepoten. Mapo z deli si je najprej ogledal profesor umetnostne zgodovine, ki me je udaril po rami in rekel, da sem že sprejet. Vsi profesorji so si v treh urah ogledali moja dela in se soglasno odločili, da mi ni treba delati sprejemnih izpitov. Profesor **Dževad Hozo** me je povlekel za uho, rekoč: »Toliko let že iščemo nekoga, kot si ti, ti pa pohajaš po Mariboru?!«

Ker nisem imel izpita iz marksizma, so me lahko sprejeli kvečjemu v 3. letnik. Na predavanja iz marksizma nisem hodil, a sem vseeno opravil 3. letnik, ker je

baje moj mentor poročal profesorju marksizma, da sem nor, ker samo delam.

Vaš mentor je bil grafik Dževad Hozo. Študiral je grafiko na akademiji likovnih umetnosti v Ljubljani pri prof. Riku Debenjaku. Kako je vplival na vaše ustvarjanje?

Predvsem mi je dal pomemben napotek: »Ne pozabi na svoje korenine. Ne trudi se povzemati evropskega načina, temveč izoblikuj posebno likovno govorico, ki združuje oba svetova, obe kulturi.« Tega se držim. Platna grundiram s soškim peskom, ki je lahko tudi odmev puščave, ornamentika in arabska pisava pa se v vseh slikarskih ciklih prepletata.

Ob zaključku akademije pa ste doživeli nekakšen šok.

Bilo je maja 1982. Pisal sem diplomsko nalogo o vplivu pisave na umetnost skozi zgodovino. Nekega dne se na vratih pojavita dva moška. Eden me je porinil, drugi pristavil pištolo k moji glavi. Jasno mi je bilo, za kaj gre. Irak je imel nadzor nad svojimi državljani, vedeli so, da končujem študij, in ta dva moška sta bila poslana, da me spravita nazaj domov. Že naslednje jutro sem o položaju poročal svojemu profesorju. Uredil je,

da sem čimprej diplomiral, ta čas pa sem se skrival v Anhovem. Profesor mi je nekoliko žalostno rekel, da je upal, da bom nadaljeval v Sarajevu kot profesor na akademiji ...

Adel se je nato ustalil v Desklah, dobil je službo v Salonitu Anhovo, rodili sta se mu hčerki Layla in Selma. Vsak dan po službi vsaj 4 ure slika. Stalno razstavlja na skupinskih ali samostojnih razstavah po Sloveniji in tujini. Udeležuje se številnih likovnih kolonij. Pogosto ustvarja tudi s štirimi vnuki: Lano, Zalo, Žigom in Zojo. V oktobru bo razstavljal v Galeriji Rika Debenjaka s ciklom slik iz zadnjih šestih let.

Petra Paravan

Štiri strašila, akril na platnu, 100 x 100 cm, 2011, foto: osebni arhiv Adela Seyouna

Anja Jug

Želja postati frizerka je bila močnejša od ljubezni do živali

Malo kdo je ne pozna oziroma ne ve, kdo je Anja Jug. Težko si je ne bi zapomnil, saj je njene pričeške nemogoče spregledati. En mesec siva, drug rožnata, tretji modra. Kratka, dolga, srednja dolžina ... To je Anja. Dekle tisočerih pričesk. Svojo strast, umetnine, danes deli tudi s strankami v lastnem frizerskem salonu Frizerstvo In v Desklah. Kako se je vse začelo, o pogledih na frizerstvo in željah pa nam bo povedala Anja sama.

Anja, povej nam, si že od nekdaj želela postati frizerka?

Kot mala punčka sem uživala, ko sem hodila z mamo k frizerki. Vedno sem podrobno opazovala, kaj se dogaja, kaj frizerka počne. Kljub zanimanju pa moja prva želja ni bila postati frizerka. Želela sem se namreč ukvarjati z živalmi, predvsem s psi. Kljub ljubezni do živali pa je očitno nekje v meni globoko tlela želja postati frizerka in tako sem se vpisala na srednjo frizersko šolo v Ljubljani, ki sem jo uspešno zaključila, študij pa nadaljevala na srednji kozmetični šoli. Že v času šolanja sem vedela, da bom nekoč imela svoj salon, kjer bom lahko strankam ponudila lepoto od glave do pet. Sama sem se popolnoma osredotočila na ustvarjanje z lasmi, kozmetične storitve pa v svojem salonu danes prepuščam izkušeni kozmetičarki **Mojci Vendramin**.

Bi lahko rekla, da so bili začetki težki, glede na to, da obstaja veliko frizerk?

Začeti na svojem ni nikoli lahko. Treba je postaviti vse na novo in tukaj gre velika zahvala domačim, ki so me in me še vedno podpirajo na moji poti. Od vsega začetka delam z lasno kozmetiko Kemon. Pri njih imam možnost tudi izobraževanja in nadgrajevanja znanja ter sledenja trenutnim trendom, kar je v tem poklicu izrednega pomena. Prav zato se velikokrat udeležim tudi

različnih seminarjev, saj samo tako lahko ponudim strankam najboljše. Pred 11 leti sem odprla manjši frizerski salon, ki sem ga pred 4 leti nadgradila še s kozmetičnim delom. Lani pa sem frizerski salon v celoti obnovila in povečala.

Kaj te pri friziranju najbolj veseli?

V delu z ljudmi izredno uživam. Ko friziram, se sprostim. Lahko rečem, da je moje delo tudi moj najljubši hobi. Kar

počnem, počnem s srcem, in menim, da to stranke tudi občutijo. Z njimi rada poklepetam, medtem ko ustvarjam na njihovih glavah. Lahko rečem, da mi je frizi-

ranje v užitek. Najbolj me razveseli zadovoljen izraz na obrazu stranke, ki odhaja iz salona. Ga ni lepšega. Stranke se redno vračajo, kar je potrditev, da to, kar delam, delam dobro in s srcem. Seveda nekatere obiščejo tudi druge frizerje in nič ni narobe s tem. Takšno je življenje.

Ali poleg pričesk strankam ponujaš tudi druge storitve? Omenila si že, da si pred 4 leti frizerskemu dodala tudi kozmetični salon.

Poleg klasičnih frizerskih storitev strankam ponujam pregled lasišča z mikrokamero, nego las z masnim lasiščem, prhljajem, nego za izpadanje las ... V kozmetičnem salonu pa ličenje, nego obraza, proticelulitni tretma, pedikuro, manikuro ...

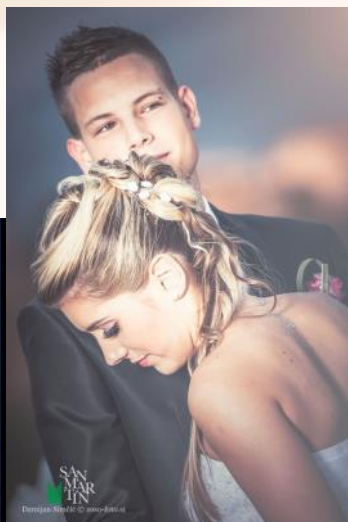
Se ti stranke prepustijo ali pridejo k tebi z jasno začrtanimi željami?

Večina strank se mi kar prepusti. Zaupajo in verjamejo vame, da bom zanje poskrbela najbolje in seveda njim primerno.

Sporočilo bralkam in bralcem občinskega glasila Most?

Skrbite za svoje lase. Razvajajte in negujte jih, saj so lasje naš okras.

Maja Gerbec

Odprta srca

Večina občin v Sloveniji in kje drugje se prej ko slej sooči s problematiko tako imenovanih prostoživečih ali kot jim po domače rečemo, potepuških muck.

Kako se občine s težavo spoprimejo, pa je povsem druga zgodba. Ene, predvsem tiste s pridihom podeželja, se na problematiko sploh ne odzovejo oz. občani vse povprek kritizirajo, se jezijo na nič krive muce. Druge dejavno sodelujejo z zavetišči, spet tretje jim ustvarijo zunanje domove ... Predvsem v prvih občane moti, da muce brskajo po smeteh, druge, da predvsem v zimskih dneh hodijo po njihovih avtomobilih, tretji ne prenesejo njihovega mijavkanja in še bi lahko naštevali. Malokdo pa se vpraša, kdo je sploh kriv, da je toliko zapuščenih muck, ki nočejo nič drugega, kot samo preživeti v tem, zanje nič kaj lepem svetu. Že zdavnaj so mimo časi, ko se ni vedelo, da obstajajo kastracije in sterilizacije. Že zdavnaj je mimo čas, ko so

se lahko ljudje sklicevali na neosveščенost.

Ne glede na to, ali si ljubitelj živali ali ne, je tvoja naloga in zakonska dolžnost, da če si umišliš domačo žival, poskrbiš, da ne pride do reprodukcije. Mucke niso krive, da so se skotile, krivi so ljudje, ki za njih niso poskrbeli.

Na srečo pa se v vsaki občini najdejo tudi ljudje, ki jim je mar. Ljudje, ki ne pogledajo stran, ki ne izgubljajo nepotrebnih besed, ampak stopijo skupaj in skušajo težavo rešiti. Tako so **Alan Skrt, Primož Kos** in **Simon Prinčič** na lastno pobudo in s svojimi sredstvi ustvarili prvi dom za prostoživeče mucke v občini Kanal. Mucke tako ne bodo več hodile po avtomobilih, ne bodo brskale po smeteh, ampak bodo v miru

živele. V novem domu trenutno prebivajo tudi trije mladički, za katere bo, s pomočjo dobrih ljudi, poskrbljeno, da bodo pravi čaš kastrirani/sterilizirani.

Kjer je volja, je tudi moč, in če si nečesa res želimo, to tudi naredimo, bodisi gre za mucke bodisi za kaj drugega. S skupnimi močmi lahko ustvarimo občino, ki bo v ponos in veselje vsem.

Maja Gerbec

Zanemarjena občina Kanal ob Soči

Na vas se obračam kot jezen in zelo razočaran občan občine Kanal ob Soči. Tukaj živim že več kot 40 let in dnevno spremljam, kako vse v občini propada. Namesto da bi bila vedno bolj razvita, urejena ..., je vedno bolj zanemarjena. To je verjetno edina občina v Sloveniji, ki svojih izrednih danosti ne zna oziroma noče izkoristiti. Most, ki gre čez čudovito reko Sočo, je le še slaba podoba samega sebe. Zarjavela ograja, ob cesti udrtine, da člo-

vek ne ve, ali bo zdaj padel v Sočo, akacija, ki bo kmalu prekrila most. Grozno. Pred mostom stoji zloglasni nekdanji **Bahti**, ki razpada pred očmi vseh, a nobenemu ni mar. In to je središče Kanala. Deskle: podobna zgodba. Še bi lahko našteval, pa nima pomena. To je najbrž edina občina, kjer je odgovor na vse pobude, želje, ideje - to se ne da. Povsod drugod se da, samo tu ne. Sramota. Če bo šlo tako naprej, se bojim, kakšna bo občina Kanal čez nekaj let.

Razočarani občan

OK Salonit Anhovo

Sezona 2015/16 v znamenju četrtih mest v državi

V Odbojarskem klubu Salonit Anhovo - Kanal so s sezono 2015/16 zadovoljni, saj so se na 4. mesto v Sloveniji uvrstile članska ekipa, ekipa mini odbojke in ekipa male odbojke.

Zastavljeni program – tako tekmovalni kot vadbeni – naj bi bil v prihodnji sezoni spet ambicioznejši. Povezan pa je z reorganizacijo klubskega ustroja, ki jo je sprožila uspešna vloga za sofinanciranje strokovnega kadra v nacionalnih panožnih športnih šolah na razpisu Ministrstva za šolstvo in šport. V praksi to pomeni, da bo klub v naslednjih štirih letih deležen sofinanciranja ene trenerske plače.

Leon Schilling, ki je v preteklih treh sezonah vodil člansko ekipo in jo na začetku leta 2014 po občutnem krčenju klubskega proračuna tudi popeljal do presenetljive pokalne lovorike, se vrača tja, kjer je že bil – v mladinski pogon. V naslednjem štiriletnem obdobju bo vodja in hkrati trener klubskega podmladka. Vodil bo mladince in kadete ter ekipo, ki nabira članske izkušnje v tretji ligi. Obenem bo tudi trener odbojarske šole v sosednjih Desklah, ki je pomembna baza za kanalski

odbojarski utrip.

V vzdržnih denarnih okvirih so se v klubu torej odločili za edino smotno potezo, krepitev dela z mlajšimi selekcijami in koriščenje domačih potencialov. Odbojarska tradicija oziroma privrženost v Posočju ni bila nikdar vprašljiva.

“Predvsem si želimo zagotoviti bazo domačih fantov, s katerimi bi gradili ekipo na dolgi rok. Tudi trener bo predvidoma iz lokalnega okolja. Podaljšujemo pogodbe s fanti, ob tem se pogovarjamo še z nekaterimi nekdanjimi odbojkarji Salonita, ki bi utegnili spet obleči kanalski dres. Dodali bomo dva jutranja treninga, saj si postopoma želimo narediti korak naprej v vadbenem in rezultatskem pogledu. Letos sicer ne bomo izkoristili možnosti, da bi se vrnili na evropska prizorišča v pokalu Challenge. Evropske ambicije bodo aktualne jeseni

Foto: Borut Jurca

leta 2017, ko bomo tudi na ta način obeležili 70 let kluba,” je povedal direktor kanalskih odbojkarjev **Miloš Grilanc**, ki je sicer zadovoljen z opravljenim v pretekli sezoni, v kateri so uresničili zastavljene cilje, povezane z uvrstitvijo med najboljšo četverico. “Boj za tretje mesto je bil po vseh parametrih naša resničnost. V končnici, ko je bilo najpomembneje, smo pokazali najboljšo formo, za kar gre zasluga trenerju. Škoda, ker so nam v zaključnih bojih ponagajale poškodbe, sicer pa je tudi zdesetkana ekipa pokazala tekmovalni značaj,” je še povedal Grilanc.

OK Salonit Anhovo - Kanal

Ekipa Mini odbojke OK Salonit Anhovo - Kanal četrti v državi

V soboto, 14. maja, je na OŠ Stranje pri Kamniku potekal zaključni turnir DP v mini odbojki. V prvem polfinalu je domača ekipa Calcit Volleyball slavila zmago nad ekipo ŠD Braslovče mini z rezultatom 2 : 1 (25 : 18, 16 : 25, 25 : 23). Varovanci **Mete Okroglič** so v drugem polfinalu morali priznati premoč kasnejšim zmagovalcem, ekipi Keko-oprema Žužemberk z rezultatom 0 : 2 (25 : 27, 18 : 25). V tekmi za 3. mesto so mladi Kanalcji morali priznati premoč tudi ekipi ŠD Braslovče mini z rezultatom 2 : 1 (25 : 7, 18 : 25, 25 : 18). V velikem finalu so domačini Calcit Volleyball tesno izgubili proti ekipi Keko-oprema Žužemberk z rezultatom 1 : 2 (25 : 7, 14 : 25, 25 : 27).

Čestitke najmlajšim kanalskim odbojkarjem za osvojevo 4. mesto v Sloveniji.

Foto: arhiv OK Salonit Anhovo - Kanal

Ekipa Male odbojke OK Salonit Anhovo - Kanal četrti v državi

Ekipa Male odbojke OK Salonit Anhovo - Kanal je na zaključnem turnirju v Ljubljani 7. maja 2016 osvojila 4. mesto v DP Male odbojke. Mladi varovanci trenerke **Mete Okroglič** so v polfinalni tekmi tesno izgubili proti domači ekipi ACH Zmajčki I z rezultatom 2 : 1 (17 : 25, 25 : 11, 25 : 23). Na drugi polfinalni tekmi so odbojkarji ekipe Keko-oprema Žužemberk slavili zmago nad ekipo Maribor SGD Strdin z rezultatom 2 : 0 (25 : 15, 25 : 11). Kanalcji so na tekmi za tretje mesto ponovno tesno izgubili proti ekipi Maribor SGD Strdin z rezultatom 1 : 2 (12 : 25, 25 : 8, 21 : 25). V velikem finalu so slavili odbojkarji ekipe Keko-oprema Žužemberk zmago nad ekipo ACH Zmajčki I z rezultatom 0 : 2 (23 : 25, 19 : 25).

Mladim kanalskim odbojkarjem iz srca čestitamo za lep dosežek!

Foto: arhiv OK Salonit Anhovo - Kanal

3. turnir Odbojarske Lige Soča v Bovcu

V nedeljo, 24. aprila, je na OŠ Bovec potekal 3. turnir odbojarske lige Soča pod pokroviteljstvom Vzajemne zdravstvene zavarovalnice. Nastopile so ekipe iz Deskel, Mosta na Soči, Tolmina in Bovca. Doseženi so bili naslednji rezultati: Most na Soči : Tolmin 2 : 1, Bovec : Deskle 1 : 2, Tolmin : Deskle 1 : 2, Bovec : Most na Soči 0 : 2, Bovec : Tolmin 1 : 2, Most na Soči : Deskle 2 : 0. Zaključni četrti turnir je bil na sporedu v soboto, 21. maja, v Tolminu.

Foto: arhiv OK Salonit Anhovo - Kanal

Ekipa odbojarske gimnastike na turnirju v Italiji

Najmlajši člani OK Salonit Anhovo - Kanal, ki so vključeni v vadbo odbojarske gimnastike (OŠ Deskle, OŠ Kanal, OŠ Most na Soči in OŠ Tolmin) so se v nedeljo, 15. maja, udeležili svojega prvega odbojarskega tekmovanja. Tekmovanje je potekalo v kraju Moraro v sosednji Italiji.

Čestitke fantom in dekletom za prvi odbojarski nastop!

Foto: arhiv OK Salonit Anhovo - Kanal

Športni twirling klub Deskle 20 zlatih medalj za 20 krasnih let

Športni twirling klub Deskle je v novembru praznoval 20. obletnico delovanja. Komaj je premierno predstavil plesno predstavo Čarovnik iz Oza, že se je moral začeti intenzivno pripravljati na pestro tekmovalno sezono.

Januarja so se dekleta udeležila prvega predtekmovanja v Zagorju ob Savi in na začetku aprila še drugega, ki je potekalo v Kopru. Vse registrirane tekmovalke kluba so se tudi uvrstile v finale. Deskle in občina Kanal ob Soči si lepše prepoznavnosti ne bi mogle želeli. Kakor je rekla ena izmed štajerskih obiskovalk letošnjega državnega prvenstva: »Koliko prebivalcev pa imata ta kraj Deskle in občina Kanal, da so tako uspešni?«

S polnim tekmovalnim zaletom in spodbujena od uspehov državnega prvenstva dekleta ne počivajo in svoje priprave še stopnjujejo. Po udeležbi na tekmovanju SLO Open 11. junija v Slovenski Bistrici se nameravajo udeležiti tudi tekmovanja za evropski pokal, ki bo potekalo od 1. do 3. julija, prav tako v Slovenski Bistrici.

Domačemu kraju so se dekleta predstavila na tradicionalnem zaključku športne sezone, ki je bil v Športni dvorani v Kanalu 18. junija 2016.

Ob zaključku športne sezone 2015/2016 čestitamo vsem twirlerkam in njihovim trenerkam ter pomočnicam, da so nam pričarale tako čarobno sezono. Bila je vrhunska — tako po umetniških kot tudi športnih dosežkih. Vsem dekletom, ki letos

zaključujejo twirling športno pot, se zahvaljujemo in želimo uspešno nadaljnjo pot.

Kjer se pot za nekoga zaključuje, se za drugega šele začne. V septembru tako organiziramo dan odprtih vrat twirlinga, na katerega vabimo vsa dekleta in tudi fante, ki jih twirling zanima in bi se v prihodnje želeli v tem preizkusiti.

Športni twirling klub Deskle

Skupinska slika z državnega prvenstva v twirlingu Slovenije, foto: Nika Bratuž

20. državno prvenstvo v twirlingu Slovenije

V zadnjem tednu aprila je v Rogaški Slatini potekalo že 20. državno prvenstvo v twirlingu. Nanj so se po dveh uspešno odplesanih predtekmovanjih uvrstile tudi deskljanske twirlarke. Domov so se vrnile z osvojenimi 20 zlatimi, 7 srebrnimi in dvema bronastima medaljama.

23. in 24. aprila je v Rogaški Slatini potekalo 20. državno prvenstvo v twirlingu, na katerem so naše twirlerke tekmoval s 34 tekmovalnimi nastopi. Za nekatere izmed njih se je pot začela že zelo zgodaj. Proti Rogaški Slatini so se odpravile že ob pol šestih zjutraj. Glavnina tekmovalk pa je na tekmovalno odšla z avtobusom, skupaj z zvestimi navijači. Že prvi dan je bila bera medalj velika, z naslednjim dnem pa se je še stopnjevala. Vrhunec je tekmovalje doseglo z nastopi skupin, kjer so prav v vseh starostnih in težavnostnih kategorijah naša dekleta osvojila prvo mesto.

1. mesto:

Urška Marušič (two baton – mlajši)
Veronika Koncut (two baton – starejši)
Tia Štendler (nivo 1 – freestyle – ml. dečki in deklice)
Neža Kogoj (nivo 1 – freestyle – str. dečki in deklice)
Mojca Stanič (nivo 1 – freestyle – člani)
Sara Štendler (nivo 2 – freestyle – ml. junior)
Taja Lazar (nivo 2 – freestyle – junior)
Mateja Mavrič (nivo 2 – freestyle – senior)
Kaja Jerončič Skrt (nivo 3 – freestyle – junior)
Marjana Šuligoj (nivo 3 – freestyle – senior)
Tia Štendler in Hana Bašelj
 (nivo 1 – freestyle pari – ml. deklice in dečki)
Aneja Lango in Teja Pavšič
 (nivo 1 – freestyle pari – str. deklice in dečki)
Sara Štendler in Taja Lazar
 (nivo 2 – freestyle pari – junior)
TEAM CICIBANI (nivo 1)
TEAM ML. DEČKI IN DEKLICE (nivo 1)
TEAM STR: DEČKI IN DEKLICE (nivo 1)
TEAM MLADINCI (nivo 1)
GROUP SENIOR (nivo 2)
TEAM JUNIOR (nivo 2/3)
TEAM SENIOR (nivo 3)

2. mesto:

Mateja Mavrič (two baton – starejši)
Nika Marušič
 (nivo 1 – freestyle – str. dečki in deklice)
Tjaša Markočič (nivo 2 – freestyle – senior)
Maša Tia Komac in Nives Leban
 (nivo 1 – freestyle pari – ml. deklice in dečki)
Teja Blažič in Neža Jeklin
 (nivo 2 – freestyle pari – junior)
Karin Lazar in Hana Gabrijelčič
 (nivo 3 – freestyle pari – junior)
Tjaša Markočič in Kaja Jerončič Skrt
 (nivo 3 – freestyle pari – senior)

3. mesto:

Lara Škodnik (nivo 1 – solo – ml. mladinci)
Karin Lazar (nivo 3 – freestyle – junior)

Nastopile so tudi:

Ana Čargo, 5. mesto (nivo 1 – solo – str. dečki in deklice),
Špela Močnik, 8. mesto (nivo 1 – freestyle – str. dečki in deklice),
Anesa Androvič, 6. mesto (nivo 1 – freestyle – str. mladinci),
Tina Kogoj, 5. mesto (nivo 2 – freestyle – junior) in
Veronika Koncut, 5. mesto (nivo 3 – freestyle – senior).

20. DRŽAVNO PRVENSTVO V TWIRLINGU SLOVENIJE

Izjemen uspeh ne bi bil mogoč brez naših trenerk in njihovih pomočnic: **Ane Kašček**, **Angelike Koncut**, **Nene Štendler**, **Nežke Rupnik Kralj**, **Tine Maffi**, **Suzane Šuligoj**, **Marjane Šuligoj**, **Tine Kogoj** in **Veronike Koncut**.
 Čestitke vsem tekmovalkam za pogum in odlične nastope!

Tanja Laščak Mužič

Za male in VELIKE popotnike

Santorini

Pred nami je poletje. Vsi že nestrpno pričakujemo dopust in z njim zaslužen oddih. Prav zato smo tokrat za vas obiskali med turisti zelo poznano morsko destinacijo, grški otok Santorini ali kot ga tudi drugače poimenujejo, otok lave in sonca.

Santorini je 72 km² velik grški otok, ki leži v Egejskem morju. S celino in drugimi otoki je povezan z rednimi trajektnimi in ladijskimi linijama ter mednarodnim letališčem, ki je na vzhodni strani otoka. Otok, katerega lepote vzamejo dih, je leta 1956 prizadel uničujoč potres, ki je za seboj pustil pravo opustošenje, saj je bila takrat uničena večina stavb in infrastrukture. Le nekaj let pred potresom, natančneje leta 1950, pa so zabeležili zadnji izbruh lave.

Danes na otoku, katerega glavna panoga je turizem, prebiva več kot 13.600 prebivalcev, na leto pa ga obišče na tisoče turistov. Ugodno podnebje, vino, pistacije ... so le nekateri atributi, zaradi katerih Santorini sodi med zelo zaželene turistične destinacije. Poseben čar pa mu daje svetovno znana kikladska infrastruktura, katere glavne značilnosti so bele hišice z modro pobarvanimi vrati, okni, balkoni, bele cerkve z modrimi kupolami, zavite in stopničaste ulice, arkade, hiše, zgrajene ena na drugi. Poleg infrastrukture posebnost otoka predstavljajo tudi plaže. Večinoma so prekrte z rdečim ali črnim peskom. Edino belo plažo (bele skale) najdemo na jugu otoka, pa še ta je dostopna zgolj z morske strani.

Če niste ljubitelji velikih hotelov in hotelskih verig, potem je Santorini pravi kraj za vas. Večina hotelov je majhnih, saj imajo zgolj 40 sob in seveda zunanji bazen. Otok si je najbolj priporočljivo ogledati z najetim motorjem ali avtomobilom. Med potepanjem boste videli ogromno zanimivih vasic, med njimi gre zagotovo omeniti vasico Oia, ki je kar trikrat prejela naziv najlepše turistične vasice na svetu, glavno mesto otoka Fira, Pírgos (do leta 1800 glavno mesto), Imerovigli (idilična vasica, ki leži na najvišje ležeči točki) in še mnoge druge.

Čudovita arhitektura, odlična hrana, počasen ritem življenja ..., vse to in še več vas čaka na Santoriniju. Obiščite ga, ne bo vam žal.

Maja Gerbec

Pa še nekaj grških besed, ki vam bodo zagotovo prišle prav:

hvala – **efharisto**

prosim – **parakalo**

da – **ne**

ne – **ohi**

živijo – **jasu**

dober dan – **herete**

dobro jutro – **kalimera**

dober večer – **kalispera**

lahko noč – **kalinihta**

Rudolf Brezavšček in Čičer

Malo je prebivalcev občine Kanal ob Soči, ki ne bi poznalo hriba, ki se razteza nad Ročinjem. Ni jih pa veliko, ki vedo, da nas na Čičer vodi nova označena krožna pot, ki je nastala po zaslugi domačina Rudolfa Brezavščeka, ki jo je v dveh letih speljal in označil.

Rudolf Brezavšček je navdušen planinec. Prehodel je mnogo naših kot tudi tujih gora. Prav slednjemu pripisuje odločitev za ureditev in označitev pohodne poti do Čičerja (726 m), ki leži na 199 m n. v. Krožna pot se začne malo naprej od župnijske cerkve sv. Andreja. Lesen kašipot, ki ga najdemo na bližnji hiši, nam nakazuje dve smeri, in sicer zahodno, ki velja za strmejšo, ter vzhodno položnejšo. Rudolf predlaga za vzpon starejšo zahodnejšo smer,

za spust pa vzhodno položnejšo. Ob celotni poti je Rudolf namestil tudi 34 tabel z navedbami imen dreves. Prva pot nas popelje do cerkve sv. Pavla, prečka cesto Ročinj–Kambreško, vmes trikrat gozdno cesto in nas čez deloma skalnato pobočje zavihti na sam vrh. Medtem pa nas vzhodnejša pot vodi mimo cerkvenega zvonika čez asfaltno cesto po položnem grebenu

vse do vrha. Tam najdemo vpisno knjigo in žig. Tako zahodna kot vzhodna pot sta zelo dobro označeni in vsaka posebej ima svoj čar. Vzpon traja malo manj kot slabi dve uri, spust pa eno uro. Za vse ljubitelje hribov in vsega, kar nam narava ponuja, je Čičer zagotovo hrib, ki ga morate imeti v beležki prehojenih hribov.

Da danes Čičer postaja priljubljena turistična točka, gre zahvala Rudolfu, ki je dve leti svojega časa namenil označitvi poti, na kateri lahko danes vsi uživamo.

Čestitka

Vsako rojstvo je nekaj posebnega. Vsak otrok čudovit dar. Ustvarjen iz ljubezni. Čudež življenja.

Naučite ga, da se ceni, spoštuje in se ima rad. Naučite ga, da ljubi življenje, ki je eno in edino.

V pomladnih mesecih letošnjega leta so v občini Kanal ob Soči na svet privekale tri male princeske in en princ. Vsem štirim iz srca želimo, da bi bilo njihovo življenje vedno polno radosti in iskrenih nasmehov. Naj jim bo sreča naklonjena vedno in povsod!

Zavoljo ljubezni si se rodil, otrok moj.
Najbolj zaželen – zavoljo velikega pričakovanja.
Najboljši – zavoljo velikih želja.
Najlepši – zavoljo velike ljubezni.
(Neža Maurer)

Nikita Velušček (Gorenje Polje)

Mija Dermota (Plave)

Sara Žnidarčič (Lig)

Anej Podveršič (Bodrež)

Zahvala

V življenju je že tako, da se velikokrat ne zavedamo, kaj imamo, dokler tega ne izgubimo. So stvari, so ljudje, ki jih imamo za samoumevne, brez zavedanja, da so prav oni tisti, zaradi katerih smo to, kar smo.

Ko smo žalostni, jokajo z nami. Ko se veselimo, se veselijo z nami. Ko jih potrebujemo, so tu. Nočejo nič v zameno. Samo so. Za nas, vedno in povsod. Ne glede na to, če v življenju uspemo ali ne, za njih smo vedno najboljši. Ljubijo nas z vsem srcem in brezpogojno od trenutka, ko so nas prvič prijeli v roke. Takrat so nam dali svoje srce.

Naši starši! Velikokrat spregledani, samoumevni, a tako zelo zelo neprecenljivi. Imejmo jih radi. Pokažimo jim, da jih cenimo ... Pokažimo jim, da vemo, da brez njih ne bi bili to, kar smo.

Hvala, mama in tata, da sta vedno tu. V veselju in žalosti, takrat ko vaju najbolj potrebujem. Hvala!

Maja Gerbec

Velika kuharija za male šefe

Poleti večino časa preživimo zunaj, zato smo se odločili, da našim malim kuharjem tokrat ne bo treba posegati po pečici. Hitro in preprosto bodo samo za vas pripravili osvežujočo sladico, ki bo kot naročena za tople poletne dni.

Tokrat bodo pripravili cheesecake ali tako imenovano sirovo tortico, nadevano z jagodami in postreženo v kozarcu.

Sladica ni samo osvežujoča, ampak tudi zdrava, saj jagode predstavljajo bogat vir vitaminov in mineralov. Vsebujejo veliko železa, natrija, kalcija in fosforja ter različne sadne kisline, vitamin A ter vitamine B1, B2 in C.

Sestavine, ki jih potrebujejo za sladico, so:

- 100 g polnozrnatih piškotov
- 200 g lahkega sirnega namaza
- 200 g grškega jogurta
- 3 žlice sladkorja v prahu
- 2 žlici jagodne marmelade
- 1,5 žličke limoninega soka
- 100 g svežih jagod
- malo vaniljeve arome

Navodila za pripravo:

1. Piškote zdrobimo na majhne koščke.
2. Zdrobljene piškote razporedimo po 4 kozarcih.
3. V skledi zmešamo kremni sirček, jogurt, vaniljevo aromo in sladkor. Mešamo toliko časa, da dobimo enotno in lahko kremo.
4. Kremo porazdelimo po kozarcih in do uporabe shranimo v hladilniku.
5. Preden sladico postrežemo, pripravimo jagodni nadev. Jagode očistimo in narežemo. Vmešamo jih v jagodno marmelado, ki smo ji dodali limonin sok.
6. Nadev damo v kozarčke in sladico lahko postrežemo.

Pa dober tek!

Maja Gerbec

Nagrade za poslane pobarvanke iz prejšnje številke glasila MOST so si prislužile:
Tiana Keber (Deskle), **Aminah Miklavc** (Kanal) in **Gaja Koglot** (Ložice)

Pobarvano pobarvanko pošlji na naš naslov:

Glasilo Most (pobarvanka)

Občina Kanal ob Soči

Trg svobode 23

5213 Kanal

ali skenirano po e-pošti:

mostkanal@gmail.com.

Mogoče boš prav ti prejel/a nagrado!

MACRAONA KRIZANKA

Nagrajence iz prejšnje številke glasila MOST objavljamo na 2. strani pod "Uredniško besedo", kjer si lahko preberete tudi navodilo za pošiljanje rešene križanke.

Foto: Mitja Madon

SESTAVIL: JAKOB KOVAČ	KELTSKA FRANCIJA, DEŽELA GALCEV	ITALIJAN, KOŠARKAR, PIETRO (1988 - ...)	GLAS PRI PADCU, UDARCU (MEDM.)	TOK ZARA- DI ELEK- TRONSKE EMISIJE	ZNANO FR. VINO IZ BERGUN- DIJE, PINOT BLANC
MORSKA PTICA BELKASTE BARVE					
DIŠAVE					
KOŠČEK STRJENE LAVE					
MEDNAR. OZNAKA ZA OSEBNO IZKAZNICO			SKRT IVAN STARO EGIPČAN. GLASBILO		
... BROZ TITO					
MERILO					
➡					
	NAČIN ŠTE- VILČENJA PUBLIKACIJ ANDREJ MARKIČ				
		TAKO (POGOV.) PALESTINA (GRŠKO)			
POKAL ANG. NOG. ZVEZE, ... CUP	ŽOGA IZVEN IGRIŠČA AVT. OZNA- KA IRSKE				VALENTIN STANIČ
			KRIŽNIČ SREČKO TRDA KAM- NINA ZA TLAKOVCE		
 Ivan Majc	➡			NAPAD	ZELO MOČEN IN ORJAŠKI MOŠKI
	GARJE				
	ATEK, OČKA, TATA				
	DRUGA- ČEN, RAZLIČEN (ZASTAR.)				
	FRNIKOLA (STAR.), TUDI ŽEN- SKO IME				
GORLJIV PLIN BREZ BARVE IN VONJA					

Foto: Ivan Majc

POMOČ

ARADORI: košarkar ARZENOLAMPRIT: mineral ORURO: mesto SRAB: garje

KOLEDAR DOGODKOV

v občini Kanal ob Soči od julija do septembra 2016

Informacije: TIC Kanal, tel. (05) 398 1213, e-pošta: tic.kanal@siol.net

Možne so spremembe koledarja dogodkov.

KDAJ	KAJ	KJE	OPIS
vsako soboto od 8. ure dalje	Tržni dan	Kanal	Vabljeni na tržni dan, ki bo vsako soboto med 8. in 11. uro na tržnici v Kanalu.
petek, 1. julij in sobota, 2. julij	Mali nogometni turnir	Levpa	ŠKTD Levpa vabi na mali nogometni turnir 4+1, ki bo potekal 1. 7. ob 16. uri in 2. 7. ob 12. uri v športnem parku v Levpi. Turnir se bo zaključil 2. 7. s plesom ob živi glasbi ob 20. uri.
nedelja, 3. julij ob 11:13	Kulturno etnološka prireditev	Kal nad Kanalom	Folklorna skupina Kal nad Kanalom vabi na kulturno etnološko prireditev pri Sv. Tomažu v Kalu nad Kanalom.
nedelja, 3. julij ob 14. uri	Ribiški praznik - lov na klena	Kanal	TD Kanal vabi na ribiški praznik - lov na klena, ki bo 3.7.2016 ob 14. uri v Kanalu.
sobota, 9. julij in nedelja, 10. julij	Pokal Kanala	Kanal	ŠK VIENpi Kanal vabi na pokal Kanala, ki bo 9. 7. in 10. 7. 2016 ob 8. uri na šolskem igrišču v Kanalu.
sobota, 9. julij ob 11:13	Prihod muzejskega vlaka v Kanal	Kanal	Prihodi vlaka so predvideni v naslednjih terminih: 9. julij, 20. avgust, 10. september, 17. september, 24. september 2016 ob 11.13. Ob vsakem prihodu muzejskega vlaka bo na železniški postaji v Kanalu na ogled muzejska zbirka 1. sv. vojne, promocijski material občine ter prodajne stojnice z lokalnimi dobrotami.
nedelja, 7. avgust ob 15. uri	Mušje dirke	Levpa	ŠKTD Levpa vabi na mušje dirke v športni park v Levpi.
sobota, 13. avgust ob 20. uri	Koncert dalmatinske klope	Kanal	TD Kanal vabi na koncert dalmatinske klope na Kontradi v Kanalu.
nedelja, 14. avgust ob 9. uri	Skoki z mostu	Kanal	TD Kanal vabi na tradicionalno prireditev Skoki z mostu s pričetkom ob 9. uri v Kanalu.
petek, 19. avgust do nedelja, 21. avgust	Gledališče na Kontradi	Kanal	Gledališko društvo Kontrada vabi na gledališče na Kontradi, ki bo od 19.8.2016 do 21.8.2016 ob 20. uri na kontradi v Kanalu.
petek, 26. avgust do nedelja, 28. avgust	Gledališče na Kontradi	Kanal	Gledališko društvo Kontrada vabi na gledališče na Kontradi, ki bo od 26.8.2016 do 28.8.2016 ob 20. uri na kontradi v Kanalu.
sobota, 27. avgust ob 9. uri	Odbojka na mivki (trojke)	Morsko	Športno društvo Morsko vabi na odbojko na mivki (trojke) v športnem parku Morsko.
sobota, 3. september ob 12. uri	Pika tekma	Deskle (taborniški prostor)	Društvo jadralnih padalcev Severno krilo vabi na PIKA TEKMO (tekmovanje v točnosti pristajanja z jadralnim padalom)
nedelja, 4. september ob 15. uri	Angelska nedelja	Kal nad Kanalom	TD Kal nad Kanalom vabi na tradicionalno prireditev "Angelska nedelja" v Kalu nad Kanalom.
sobota, 17. september	Nogometni turnir	Kal nad Kanalom	Mladinski klub Kal nad Kanalom vabi na nogometni turnir, ki bo v Kalu nad Kanalom.
nedelja, 25. september	Pohod	Kal nad Kanalom	TD Kal nad Kanalom vabi na pohod s startom iz Kala nad Kanalom.
petek, 30. september ob 18. uri	Otvoritev razstave ročnih del	Kanal	Društvo upokojencev Kanal vabi na otvoritev razstave ročnih del v Gostišču Križnič v Kanalu.

*Vsem občankam
in občanom
čestitamo
ob 25. obletnici
samostojne
države
Slovenije*

